

Geurgebiedsvisie gemeente Neder-Betuwe

Gebiedsvisie Gemeente Neder-Betuwe

G&O Consult De Rips, juli 2011

Bas Boonen

Raymond Derks

Joachim Tuenten

Colofon

Rapport: Geurgebiedsvisie gemeente Neder-Betuwe

Status: definitief

Opdrachtgever

Gemeente Neder-Betuwe
Postbus 20
4043 ZG Opheusden
www.NederBetuwe.nl

Dependance Kesteren
Boveneindsestraat 6
4041 EJ Kesteren

Contactpersoon

De heer P.F. van den Berg
Senior beleidsmedewerker milieu
0488 - 449 828
pberg@nederbetuwe.nl

Opdrachtnemer

G&O Consult
Postbus 12
5845 ZG Sint Anthonis
www.go-consult.nl

Burgemeester Wijtvlietlaan 1
5764 PD De Rips

Contactpersoon

De heer J. Tuentler
Projectleider
0493 - 597 505
jtuentler@go-consult.nl

© JULI 2011

G&O CONSULT, POSTBUS 12, NL-5845 ZG SINT ANTHONIS,
IN OPDRACHT VAN DE GEMEENTE NEDER-BETUWE
TEL: (0493) 597505
FAX: (0493) 597509
WWW.GO-CONSULT.NL

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOLDIGD DOOR MIDDEL VAN DRUK, FOTOKOPIE, MICROFILM, GELUIDSBAND, ELEKTRONISCH OF OP WELKE ANDERE WIJZE DAN OOK, EN EVENMIN IN EEN GEAUTOMATISEERD GEGEVENSBESTAND WORDEN OPGESLAGEN, ZONDER VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN GEMEENTE NEDER-BETUWE.

AAN DE INHOUD VAN DIT RAPPORT KUNNEN GEEN RECHTEN WORDEN ONTLEEND. NEDER-BETUWE VERWERPT ELKE AANSPRAKELIJKHEID VOOR EEN ANDER GEBRUIK VAN DEZE TEKST DAN VOOR DE SITUATIE WAARVOOR HIJ WORDT UITGEBRACHT. DE INFORMATIE IN DEZE TEKST IS ONDER VOORBEHOUD EN KAN VERANDERD WORDEN ZONDER VOORAFGAANDE KENNISGEVING.

VOORWOORD

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt sinds 1 januari 2007 het nieuwe beoordelingskader bij Omgevingsvergunning onderdeel milieu en ruimtelijke plannen. De Wgv vervangt de diverse wet- en regelgeving met bijbehorende richtlijnen en vormt nu een landsdekkend toetsingskader.

In 1995 had 20 procent van de Nederlandse bevolking last van geur vanuit de landbouw en industrie. Het doel voor 2011 is dat niemand in ernstige mate hinder van geur mag hebben (internet VROM, 2009). Geur is afhankelijk van de beleving, omvang van de bron, ruimtelijke scheiding en de meteorologische omstandigheden. De Wgv houdt in tegenstelling tot eerdere regelgeving rekening met het laatst genoemde aspect. Ook biedt de Wgv de mogelijkheid maatwerk te leveren voor de plaatselijke omstandigheden. Hiervoor moet een gemeente of een regio een gebiedsvisie opstellen. G&O Consult heeft in opdracht van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Neder-Betuwe deze gebiedsvisie opgesteld. De overwegingen en uitkomsten in dit rapport zijn gebaseerd op een dossierinventarisatie, een beperkt veldonderzoek en het bespreken van de knelpunten en mogelijkheden met een aantal ter zake deskundigen en belanghebbenden.

Het college van burgemeester en wethouders en uiteindelijk de gemeenteraad van gemeente Neder-Betuwe heeft met behulp van de inventarisaties, analyses en relaties in geurbeleving uit dit rapport een overwogen besluit genomen om voor bepaalde gebieden af te wijken van de algemene wettelijke normen en afstanden.

Dit rapport is mede tot stand gekomen door de uitwisseling van gegevens en samenwerking met enkele personen. Speciale dank gaat hiervoor dan ook uit naar: Peter van den Berg, Stephan van Gennep en Peter van Gompel van de gemeente Neder-Betuwe.

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1 INLEIDING	1
1.1 Aanleiding en achtergrond.....	1
1.2 Doelstelling.....	1
1.3 Uitgangspunten.....	2
1.4 Leeswijzer	2
HOOFDSTUK 2 KWANTIFICERING VAN HET GEBIED EN WETTELIJK KADER.....	3
2.1 Gemeente Neder-Betuwe	3
2.2 Wet geurhinder en veehouderij.....	5
2.3 Agrarische sector.....	6
2.4 Geurgevoelige objecten	9
HOOFDSTUK 3 BOUWSTENEN VANUIT HET RUIMTELIJK BELEID.....	12
3.1 Ruimtelijk beleid op provinciaal en regionaal niveau	12
3.2 Ruimtelijk beleid op gemeentelijk niveau.....	15
3.3 SAMENVATTING Ruimtelijk beleid	16
HOOFDSTUK 4 INVENTARISATIE VAN GEBIED EN KNELPUNTEN	18
4.1 Karakter van de te bepalen deelgebieden	18
4.2 Uitgangspunten en analyse hinderniveau's.....	20
HOOFDSTUK 5 BELEIDSUITWERKING EN VERORDENING	25
5.1 Mogelijke afwijkingen per gebied	25
5.2 Motivatie en afwegingen rond de gemaakte keuzes.....	27
HOOFDSTUK 6 RESULTATEN.....	33
6.1 Onderbouwing en antwoord op keuzes rond gebiedsgericht geurbeleid	33
6.2 Juridische vormgeving.....	34
6.3 Evaluatie	35
Literatuur	36
Begrippen	39

SAMENVATTING

De geurwetgeving rond veehouderijbedrijven is altijd een unieke wetgeving geweest en was met al haar richtlijnen, rapporten, brochures en opgebouwde jurisprudentie verouderd. De per 1 januari 2007 in werking getreden nieuwe Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) geldt voor heel Nederland en houdt rekening met meteorologische omstandigheden en nieuwe inzichten.

De Wgv maakt onderscheid in gebieden waar geurbeleving anders wordt ervaren en de mate van geurhinder. De Wgv kent wel een vergelijkbare manier van beoordeling van de omvang van de veehouderij. Er zijn dieren met vaste afstanden ongeacht de omvang en dieren die om te rekenen zijn naar odour units, voorheen mestvarkeneenheden, waarbij de afstanden berekend kunnen worden. Ook biedt de Wgv de mogelijkheid om, binnen de in de Wgv bepaalde marges, lokaal maatwerk te leveren door afwijkende normen of afstanden voor bepaalde gebieden te stellen. Dit kan de gemeente of regio in de vorm van een verordening doen. De gemeente Neder-Betuwe heeft besloten hiervan gebruik te maken en hiervoor een gebiedsvisie op te stellen. G&O Consult heeft de opdracht gekregen deze op te stellen en heeft dit in een vijftal fases vormgegeven. Eerst is in overleg met de gemeente bepaald wat de uitgangspunten van de gebiedsvisie zijn. Dit ligt zowel in het bestaand beleid als in de toekomstvisies. Eerder is al een partiele visie ontwikkeld over enkele lopende bestemmingsplanwijzigingen, maar de gemeente heeft nu gevraagd een gemeentedeekkend plan te ontwikkelen. Vervolgens zijn alle milieudossiers en van belang zijnde ruimtelijke plannen geïnventariseerd. Hierbij heeft de eerdere geurverordening als basis gelegen. Door het gemeentelijk grondgebied vervolgens op te delen in gebieden met verschillende karakters en verhoudingen tussen agrarische bedrijven en geurgevoelige objecten, is uiteindelijk tot een gemeentedeekkende gebiedsvisie gekomen met een weging tussen geurbelasting en geurbeleving.

De belangen en wensen van de buurgemeenten en de lokale landbouw en milieuvereniging zijn door middel van zowel één op één gesprekken als bijeenkomsten betrokken. Vervolgens zijn de geurknelpunten binnen de gemeentegrenzen en in een zone van 2 km daaromheen in beeld gebracht. Door het college van burgemeester en wethouders van gemeente Neder-Betuwe zijn keuzes gemaakt of afwijken van normen en vaste afstanden noodzakelijk is en wat dit voor kansen en belemmeringen geeft.

Bij de opties is het college van burgemeester en wethouders een afweging voorgelegd, waarbij de relatie tussen de geurnormen en geurbeleving in beeld is gebracht. Bij de opties zijn voor de afweging ook de verschillen in aantallen geurgevoelige objecten die de geurhinder beleven en de locatie die uit de gebiedsindeling naar voren komt meegegeven.

Het eindbeeld is dat het college van burgemeester en wethouders heeft besloten een conserverende verordening uit te werken op basis van de eerder vastgestelde geurnormen.

Bij de kernen en het buitengebied is er voor gekozen om aansluitend bij de wet de geurnorm gelijk te stellen met respectievelijk 2,0 en 8,0 odour units. Verder is in de uitbreidingswijken Casterhoven, Ochten en Opheusden de door de raad vastgestelde geurnorm van 4,5 ou gehandhaafd en is bij de (toekomstige) industrieterreinen Casterhoven, De Heuning en Medel de geurnorm overeenkomstig de eerdere verordening verhoogd naar 8,0 odour units.

1

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING EN ACHTERGROND

De Wet geurhinder en veehouderij (VROM, 2006a), verder Wgv, vormt sinds 1 januari 2007 het nieuwe beoordelingskader bij Omgevingsvergunning onderdeel milieu, bestemmingsplannen en Omgevingsvergunning onderdeel bouwen. De voorheen geldende richtlijn (VROM, 1996) en bijbehorende rapport en brochure (VROM, 1985a en 1985b) is hiermee komen te vervallen. In tegenstelling tot de eerdere regelgeving biedt de Wgv de mogelijkheid aan gemeenten om, binnen bepaalde marges en afhankelijk van plaatselijke omstandigheden, een eigen lokaal geurbeleid te voeren. Om een eigen beleid te kunnen voeren, moet een gemeente de huidige geursituatie en te verwachte ontwikkelingen in kaart brengen en daarmee een geurgebiedsvisie opstellen. Hiertoe is in 2009 een geurverordening vastgesteld, deze is door de inmiddels beschikbare jurisprudentie mogelijk niet meer toepasbaar omdat deze verordening niet gemeentedeakkend was.

Om toch te kunnen inspelen op de mogelijkheden van de Wgv om een eigen geurbeleid te ontwikkelen, heeft de gemeente Neder-Betuwe G&O Consult verzocht een gemeentedeakkende geurverordening op te stellen. Deze geurgebiedsvisie is opgesteld om de mogelijke gevolgen van de invoering van de Wet geurhinder en veehouderij voor de gemeente Neder-Betuwe nader te analyseren en te bezien of een aanpassing van de normen de te verwachten ontwikkelingen kan bijsturen. Ook wordt in deze visie een voorstel gedaan voor een verordening, waarover het college van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraad een voorstel kan doen. Hierop is het aan de gemeenteraad om de verordening vast te stellen. De centrale vraag in deze visie is hoe de gemeente een geurbeleid kan ontwikkelen, waarin zowel de ontwikkelingsmogelijkheden van de agrarische ondernemers wordt geborgd als de ruimtelijke ontwikkelingen zoals uitbreidingswijken en nieuwe recreatie. Hiervoor heeft het college van B&W van de gemeente G&O Consult gevraagd om een gebiedsgericht geurbeleid op te stellen, waarin zo veel mogelijk geurknelpunten zijn opgelost. Daartoe is voor dit onderzoek de hieronder opgenomen doelstelling geformuleerd.

1.2 DOELSTELLING

Doelstelling voor dit rapport is het opstellen van een gemeente dekkend gebiedsgericht geurbeleid (verordening en bijbehoren gebiedsvisie) voor de gemeente Neder-Betuwe gebaseerd op de Wet geurhinder en veehouderij, waarin een afweging is gemaakt tussen geurbelasting en geurbeleving.

De gebiedsvisie brengt de geurknelpunten in beeld en geeft de mogelijkheid om maatwerk te leveren in de (nog te bepalen) deelgebieden. Met geurknelpunten worden situaties bedoeld waarbij de geurcontouren van agrarische bedrijven rond een bouwblok over geurgevoelige objecten reiken als zijnde voor-

grondwaarde, of een situatie waarbij verschillende agrarische bedrijven gezamenlijk een niet acceptabel hinderpercentage leveren als zijnde achtergrondwaarde.

Voor de begrippen acceptabele geurhinder, voorgrondwaarden en achtergrondwaarden wordt verwezen naar bijlage 6 en 7 van de handreiking (VROM, 2007b).

1.3 UITGANGSPUNTEN

Als uitgangspunten van de keuzes rond de gebieden geldt het bestaande beleid in en rondom de gemeente Neder-Betuwe, zoals in hoofdstuk 3 wordt beschreven. Verder staan de eerdere onderzoeken aan de basis. Aan het rapport hebben mede ten grondslag gelegen:

Quickscan Wgv gemeente Neder-Betuwe (De Roever, 2008a);
Gebiedsvisie Neder-Betuwe (De Roever, 2008b).

Verder geldt als uitgangspunt de vergunde dierrechten op basis van de Wet milieubeheer naar aard en omvang van de veehouderijen gelegen binnen de gemeente Neder-Betuwe. Hiervoor is in opdracht van de gemeente gebruik gemaakt van bovenstaande documenten, aangevuld met de data uit het BVB (internetsite Provincie Gelderland, 2011).

1.4 LEESWIJZER

Dit rapport is als volgt samengesteld. Hoofdstuk 2 betreft de weergave van de gemeente en de kenmerken van de hierin voorkomende (deel)gebieden. Hoofdstuk 3 bevat het bestaande beleid op provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau. De basis wordt gevormd door hoofdstuk 4 de betrekking tussen enerzijds de geurgevoelige objecten en anderzijds de agrarische sector. De gemotiveerde keuzes met een voorstel tot afwijking van de geurnormen komen in hoofdstuk 5 aan bod. Hoofdstuk 6 met conclusies vloeit voort uit de eerdere hoofdstukken, waardoor het rapport een logische opbouw krijgt.

HOOFDSTUK **2** KWANTIFICERING VAN HET GEBIED EN WETTELIJK KADER

In dit hoofdstuk wordt naast een globale beschrijving van de gemeente de grondslag van de geurgebiedsvisie beschreven. Na een korte uitleg over de werking van de wet wordt voor de geurveroorzakende agrarisch bedrijven als bron en de geurgevoelig objecten als receptor een analyse en prognose gemaakt en daarmee zijn de uitgangspunten afgebakend.

2.1 GEMEENTE NEDER-BETUWE

2.1.1 HISTORISCH

Aan de as van de oostwestverbindingen in Nederland (A15 en Betuwelijn) ligt ingeklemd tussen de Waal en de Rijn de gemeente Neder-Betuwe. De gemeente met een oppervlak van 6.812 ha bestaat uit de dorpskernen Dodewaard, Echteld, IJzendoorn, Kesteren, Ochten en Opheusden. De gemeente is op 1 januari 2002 ontstaan door de fusie van de gemeenten Dodewaard, Echteld en Kesteren.

De ruimtelijke structuur van de gemeente Neder-Betuwe wordt vooral bepaald door de oost-westoriëntatie van de loop van de Rijn, de Waal en de Linge, de oeverwallen en dijken langs deze rivieren, het bebouwingspatroon, langgerekte kommen en de aanwezige bovenlokale infrastructuur. Doordat Neder-Betuwe een bijzonder smalle strook land vormt tussen de Rijn en de Waal zijn de oeverwallen en kommen in elkaar gedrukt tot smalle zones. Plaatselijk lopen oeverwallen en kommen door elkaar heen vanwege oude rivierbeddingen. Het onderscheid tussen oeverwal en kom is daardoor van 'nature' minder aanwezig, dan elders in het rivierengebied.

Recente ontwikkelingen vervagen dit onderscheid nog meer. De A15 en de Betuweroute brengen nieuwe ruimtelijke ontwikkeling op gang. De groei van stedelijke functies vindt niet langer alleen op de oeverwallen plaats, maar ook steeds meer nabij de in de kom gelegen infrastructuur (gemeente Neder-Betuwe, 2009b).

2.1.2 HUIDIG

De gemeente Neder-Betuwe telt 22.617 inwoners. Verder zijn er 7.757 woonadressen binnen de gemeentegrenzen, waarvan circa 1.350 in het buitengebied (internet gemeente Neder-Betuwe, 2011a). Volgens de statistieken van CBS telde de gemeente op 1 januari 2010 1.645 bedrijfsvestigingen. Hiervan waren 335 bedrijven in de landbouwsector actief, zijnde 20,4%. Dit is hoger als het Gelderse gemiddelde van 15,0% en veel hoger als het landelijke 11,4%. Verder is 24,1% van de bedrijven actief in de winning en nijverheid, 47,2% in de commerciële dienstverlening en 8,3% in de niet-commerciële dienstverlening. In

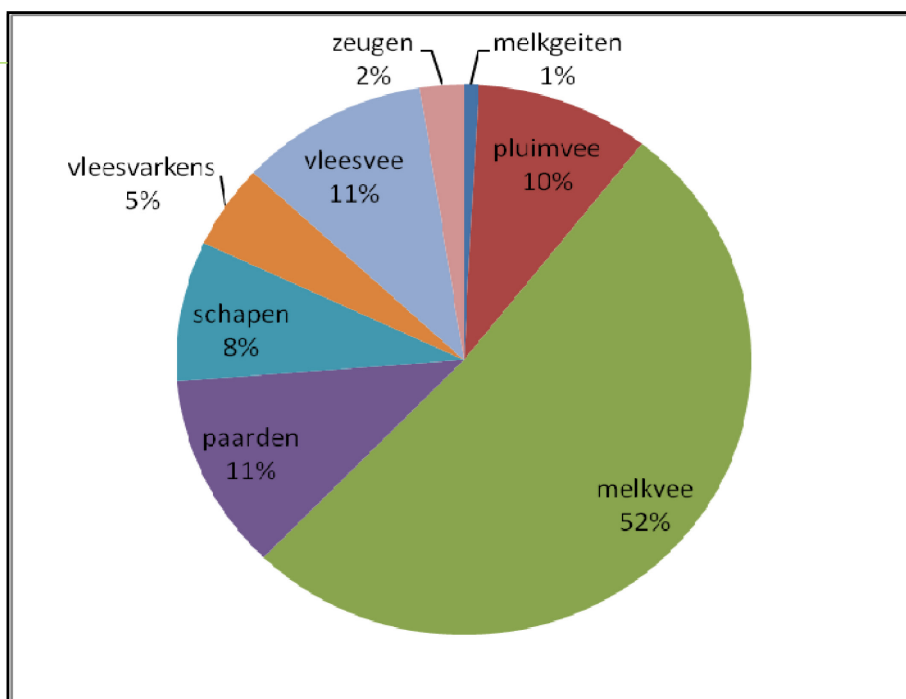
2006 betrof 81,7% van de oppervlakte van de gemeente Neder-Betuwe, agrarisch terrein, 11,6% bos- en open natuurlijk terrein, 0,5% recreatieterrein en 6,2% van de oppervlakte betrof bebouwd terrein (internet CBS, 2011a). Daarmee is de agrarische sector verreweg de grootste grondgebruiker.

De gemeente Neder-Betuwe telt in haar vergunningenbestand circa 1.650 bedrijven die onder de werkingssfeer van de Wet milieubeheer vallen. Hiervan zijn volgens de dossiers van de gemeente 310 bedrijven in de landbouwsector actief. Van de inwoners is 6% werkzaam in de landbouw, 26% in de industrie, 48% in de commerciële dienstverlening (handel) en 19% in de niet commerciële dienstverlening (bv. Onderwijs) (internet CBS, 2011b).

Er zijn 188 landbouwbedrijven zonder vee. Van de 123 resterende agrarische bedrijven met een Omgevingsvergunning onderdeel milieu of melding die in hoofdzaak of als neventak dieren houden zijn 54 bedrijven als intensie en 69 als extensieve veehouderijen aan te merken. In afbeelding 1 is de onderverdeling in soort bedrijven weergegeven.

Afbeelding 1:

Verdeling van de hoofdtakken van de landbouwbedrijven in Neder-Betuwe naar soort bedrijf.

2.1.3

TOEKOMST

Het Neder-Betuwese grondgebied is sterk in ontwikkeling. Ook naar de toekomst zal dit waarschijnlijk zo blijven. Recreatie en toerisme nemen toe. Ook nemen de bedrijvigheid en woonbehoefte nog steeds toe. Daarentegen is het aantal veehouderijbedrijven een dalende tendens. Van het vergunde aantal bedrijven heeft er een aantal enige jaren geen vee meer. Ook is het bekend dat er meerdere agrariërs op termijn hun bedrijf wensen te beëindigen. Sectorale ontwikkeling in de agrarische wereld, duiden op schaalvergroting of verbreding. Dit om de concurrentiepositie minimaal te behouden. Neder-Betuwese boerenbedrijven betreffen voornamelijk familiebedrijven welke voor de toekomst niet inzetten op een forse schaalvergroting, waarbij er met veel

vreemd personeel gewerkt dient te worden. Verbreding van activiteiten zal wel plaatsvinden, zoals dit in bijvoorbeeld boom- en fruitteelt al is gebeurd. De laanboomteelt is in Neder-Betuwe de belangrijkste grondgebruiker en het beeldbepalende fruitteelt vertoont een dalende trend in areaal. Stoppende veehouders schakelen ook veelal om in boomteelt. Voor het weidevogelbeheer en het landschap is echter van belang dat de weidegronden behouden blijven. De gemeente acht het daarom wenselijk dat de melkveehouderij behouden blijft. De intensieve veehouderij krijgt alleen ruimte voor welzijn van de dieren. De gemeente heeft in haar ruimtelijk beleid opgenomen dat nieuwvestiging niet meer mogelijk is en bij uitbreiding geldt de 'nee-tenzij'-benadering (gemeente Neder-Betuwe, 2008).

2.2

WET GEURHINDER EN VEEHOUDERIJ

Op 7 november 2006 is de nieuwe "Wet van 5 oktober 2006, houdende regels inzake geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende diervverblijven", kortweg de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv), in het Staatsblad gepubliceerd (VROM, 2006a). Bij besluit van 12 december 2006 is het tijdstip van inwerkingtreding bepaald op 1 januari 2007 (VROM, 2006c). De Wgv maakt onderscheid in gebieden waar geurbeleving anders wordt ervaren en dieren met vaste afstanden en dieren met geurnormen. Afhankelijk van de vaste afstand of berekende afstand kan bijvoorbeeld de vergunning worden verleend of een bestemming worden gewijzigd. De Wgv geeft het college van burgemeester en wethouders de mogelijkheid om maatwerk te leveren door de normen of afstanden binnen een wettelijke marge voor een bepaald (deel)gebied te wijzigen. De gemeente kan het gebiedsgericht geurbeleid (maatwerk) als sturingsinstrument gebruiken.

Wettelijke marges uit artikel 6 Wgv:

1. Bij gemeentelijke verordening kan worden bepaald dat binnen een deel van het grondgebied van de gemeente een andere waarde van toepassing is dan de desbetreffende waarde, genoemd in artikel 3, eerste lid, met dien verstande dat deze andere waarde:
 - a. binnen een niet-concentratiegebied, binnen de bebouwde kom niet minder bedraagt dan 0,1 odour unit per kubieke meter lucht en niet meer dan 8,0 odour units per kubieke meter lucht;
 - b. binnen een niet-concentratiegebied, buiten de bebouwde kom niet minder bedraagt dan 2,0 odour units per kubieke meter lucht en niet meer dan 20,0 odour units per kubieke meter lucht;
3. Bij gemeentelijke verordening kan worden bepaald dat binnen een deel van het grondgebied van de gemeente een andere afstand van toepassing is dan de afstand, genoemd in artikel 4, eerste lid, met dien verstande dat deze:
 - a. binnen de bebouwde kom ten minste 50 meter bedraagt;
 - b. buiten de bebouwde kom ten minste 25 meter bedraagt.

Omdat de gemeente Neder-Betuwe niet is gelegen in een reconstructiegebied, gold hier tot 1 januari 2007 het regiem van de richtlijn Veehouderij en Stankhinder (VROM, 1996), de Brochure Veehouderij en Hinderwet (VROM, 1985b) en

het rapport 46 uit de publikatiereeks lucht (VROM, 1985a). Hierin zijn voor extensieve veehouderijbedrijven vaste afstanden opgenomen ongeacht de hoeveelheid dieren. Voor intensieve veehouderijbedrijven zijn op basis van het aantal (en soort) dieren het aantal mestvarkeneenheden (m.v.e.) te berekenen en voor elk aantal m.v.e. geldt een minimaal aan te houden afstand. De afstanden zijn voor beide type van veehouderij verschillend per omgevingscategorie (mate van geurgevoeligheid afhankelijk van de aard en de omgeving).

De nieuwe wet (Wgv) kent voor de extensieve veehouderijen nog steeds de vaste afstanden. Voor de intensieve veehouderijen wordt de geurconcentratie echter uitgedrukt als aantallen Europese odour units in een volume eenheid lucht (ou_E/m^3).

Gelijk aan de oude systematiek wordt op basis van de aantallen en diersoorten het aantal odour units bepaald, maar hierbij geldt geen vaste afstand meer per aantal odour units. De geurbelasting wordt nu bepaald aan de hand van een verspreidingsmodel (V-stacks). Dit verspreidingsmodel is geïnspireerd door het geurbeleid voor industriële bedrijven en de geluidsregelgeving. Voor de geurgevoelige objecten wordt geen onderscheid meer gemaakt in omgevingscategorieën, maar in concentratiegebieden en niet-concentratiegebieden en binnen en buiten de bebouwde kom. In paragraaf 2.4 wordt hier verder op ingegaan. Ook maakt de Wgv het mogelijk om met gebiedsgericht beleid binnen een in de wet bepaalde marge af te kunnen wijken. Voor de gemeente Neder-Betuwe betekent dit dat het gebiedsgerichte geurbeleid als sturingsinstrument kan worden gebruikt om de gewenste ruimtelijke inrichting te bevorderen. Door de veehouderijbedrijven in de open gebieden bijvoorbeeld meer ruimte te geven dan in de burgerbebouwingslinten tegen de bebouwde kommen is hier ook meer geurontwikkelruimte. Anderzijds ontstaat door de beperkte ontwikkelruimte in de burgerbebouwingslinten ruimte voor toekomstige uitbreidingen van woongebieden en zal hier op termijn ook de geurbelasting afnemen.

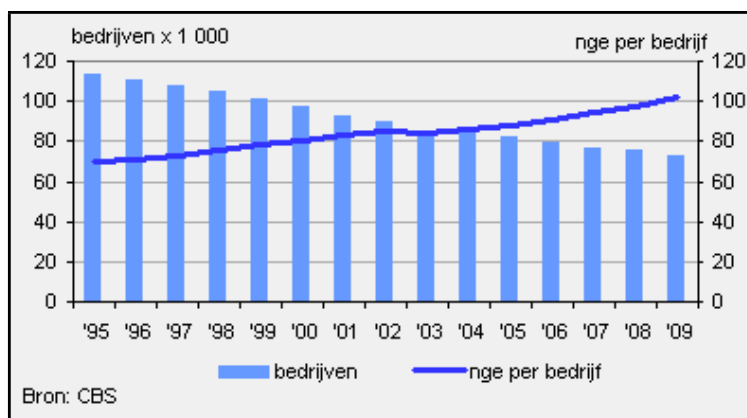
2.3

AGRARISCHE SECTOR

Het Centraal Bureau voor de Statistiek geeft binnen Nederland een dalende trend in het aantal land- en tuinbouwbedrijven aan (Internet CBS, 2011c). In 2009 waren er nog 73 duizend bedrijven, tegen 113 duizend in 1995. Dit is een vermindering van 55 bedrijven per week. De oppervlakte landbouwgrond is in die jaren slechts met 2 procent afgenomen. Dit betekent dat de boerenbedrijven steeds groter worden. Het bruto saldo (uitgedrukt in Nederlandse grootte-eenheden) van een gemiddeld boerenbedrijf is in deze periode met 46% toegenomen. Per sector is deze toename nogal verschillend. De toename is het grootst in de tuinbouw, varkenshouderij en bij de boomkwekerijen.

Afbeelding 2:

Aantal landbouwbedrijven en het bruto saldo (Internet CBS, 2011c).

Binnen gemeente Neder-Betuwe (voorheen Kesteren, Echteld en Dodewaard) waren er in 1995 nog 434 bedrijven ten opzichte van 265 landbouwbedrijven in 2009. Hieruit is af te leiden dat de landelijke afname in veebedrijven met 35 % in 14 jaar lager is dan die in Neder-Betuwe met 39%. Opvallend is echter dat dit in de gemeente Neder-Betuwe vooral in de intensieve veehouderij gebeurt. Het feitelijke aantal dieren per bedrijf neemt gelijk aan de landelijke trend toe.

Voor het bepalen van de geur vanuit de landbouw is echter niet het aantal bedrijven, maar de locatie van de emissiepunten en het aantal dieren van belang. Het feitelijke aantal te houden dieren komt vrijwel nooit overeen met het vergunde aantal dieren. Dit heeft enerzijds te maken met bedrijven die vergunningaanvragen indienen vooruitlopend op een nog te realiseren feitelijke bouw van een stal (toekomstige situatie). Anderzijds zijn er bedrijven waar geen of niet alle dieren worden gehouden, maar die de vergunning nog niet (willen) intrekken (de zogenaamde lege vergunningen). Op basis van expert-judgement is bekend dat er op vele bedrijven binnen de gemeente welke nog wel over een vergunning beschikken, geen dieren meer worden gehouden. Voor de geurgebiedsvisie moet echter van het vergunde recht worden uitgegaan. Daarnaast is het van belang te weten dat het CBS, die de feitelijke dierbezettingen bijhoudt middels metellingen, bedrijfsgebonden analyseert en een Omgevingsvergunning onderdeel milieu aan een inrichting (locatie) is gerelateerd. Sommige agrarische bedrijven hebben meerdere locaties (zelfs buiten de gemeente of provincie) op één bedrijfsnummer geregistreerd. Hierdoor geeft het CBS in sommige situaties een vertekend beeld.

Tabel 1:

Dieraantallen in vergelijking 2010 (Internet CBS, 2011b).

	Dieren aantallen Neder-Betuwe		Dieren aantallen Provincie Gelderland		Dieren aantallen Nederland	
	2000 CBS	2010 CBS	2000 CBS	2010 CBS	2000 CBS	2010 CBS
Rundvee	12.386	13.106	947.112	913.498	4.068.709	3.975.194
Varkens	8.215	4.858	1.603.556	1.285.528	8.015.380	7.131.165
Pluimvee	1.029.790	1.133.314	19.563.884	17.282.929	94.973.025	92.651.956

Het vergunde aantal dieren op basis van de Wet milieubeheer is niet alleen een vergund recht, waarmee bijvoorbeeld bij het opstellen van een gebiedsvisie rekening wordt gehouden, maar vormt ook een prognose van de te verwachten ontwikkelingen binnen een gemeente. Zoals eerder aangegeven worden vergunningen namelijk, vooruitlopend op het feitelijk realiseren van een uitbreiding, aangevraagd.

Tabel 1 geeft provinciaal en landelijk het aantal dieren aan dat daadwerkelijk gehouden wordt. Een belangrijke conclusie is dat het aantal stuks rund en pluimvee binnen Neder-Betuwe in tegenstelling tot de landelijk en provinciale trend een lichte stijging geeft. Ook is opvallend dat de varkensstapel praktisch gehalveerd is binnen de gemeente.

Om de geurbelasting vanuit de veebedrijven te bepalen zijn van alle intensieve veebedrijven middels het onderzoeken van de dossiers parameters bepaald. Hiervoor is gebruik gemaakt van de geldende Omgevingsvergunning onderdeel milieu en de bijbehorende plattegrondtekeningen. In de Omgevingsvergunning onderdeel milieu staat het aantal vergunde dieren per stalsysteem, waarmee aan de hand van de geur-emissie-omrekenfactoren uit de Regeling geurhinder en veehouderij (VROM, 2006d) de geuremissie in odour units kan worden berekend.

Voor de x- en y-coördinaten is aan de hand van de aanwezige bebouwing (stallen) per bedrijf met het instrument GIS het zwaartepunt van de stallen als bronpunt bepaald. Deze coördinaten zijn door de gemeente in Web-BVB geplaatst en vervolgens overgenomen in de berkening als gemiddeld gewogen geurbron van het bedrijf. Vervolgens zijn hiermee de huidige situatie en een situatie dat alle bedrijven hun maximale milieurimte zouden benutten berekend.

Ook van de buurgemeenten zijn alle veebedrijven binnen 2 kilometer van de gemeentegrens betrokken. Deze bedrijven zijn echter bij de ontwikkeling gelijk gehouden met hun vergunde geurruimte, om een goed beeld te krijgen van de ontwikkeling van de veebedrijven binnen de gemeente.

Ter controle van de juistheid van de gegevens zijn in overleg met de contactpersonen van de gemeente de bedrijfstypen met een opvallend diersymbool weergegeven en zijn de bouwblokken genummerd om elk bedrijf terug te kunnen vinden in een aparte lijst.

Verder zijn bij de invoer van de brongegevens voor de gebouwhoogte, emissiepunthoogte en doorsnede van het emissiepunt evenals voor uitreesnelheid een aantal aannames gedaan om de geurbelasting uniform, eenvoudig en efficiënt te bepalen. Deze zogenaamde defaultwaarden zijn in tabel 2 weergegeven en afkomstig uit de gebruikershandleiding van het verspreidingsmodel (SenterNovem, 2010b). Voor de maximale situatie is in overleg met de contactpersoon van de gemeente het plafond van 100.000 odour units bepaald, wat ongeveer overeenkomt met een bedrijf van 5.500 vleesvarkens emissiearm gehuisvest of 295.000 legkippen in een volièrestal. Voor het berekenen van een maximale geurbelasting van de intensieve veebedrijven wordt gerekend tot de dichtstbijzijnde receptor of, als deze niet in de nabijheid ligt, tot een plafond van 100.000 odour units.

Tabel 2

standaard invoergegevens bronnen (SenterNovem, 2006b P9).

Invoerdata	Invoerwaarde	Afkorting in tabellen
Uniek nummer per bouwblok	Uniek	IDNR
X-coördinaat van de bronlocatie	Zwaartepunt	X
Y-coördinaat van de bronlocatie	Zwaartepunt	Y
Hoogte ventilatiekoker	5,0 meter	ST-hoogte
Gemiddelde hoogte van de stal	6,0 meter	GemGebH
Binnendiameter ventilator	0,5 meter	ST-bindiam
Uittreesnelheid van de ventilator	4,0 meter/seconde	ST-uittree
Vergunde emissie	Odour units vergunning(aanvraag)	E-Vergund
Maximale emissie	100.000 odour units	E-MaxVerg

Als ondergrond is gebruik gemaakt van een door de gemeente beschikbaar gestelde grootschalige basiskaart Nederland (GBKN) en de (fictieve)bouwblokken van alle agrarische bedrijven in het buitengebied uit het bestemmingsplan (Gemeente Neder-Betuwe, 2010a en 2011). Ter controle is bij de (fictieve)bouwblokken een onderscheid gemaakt in intensieve en extensieve veebedrijven en overige landbouwbedrijven (akkerbouw en tuinbouw). Daarnaast zijn de agrarische bedrijven met een burgerbestemming met een aparte kleur aangegeven.

2.4 GEURGEVOELIGE OBJECTEN

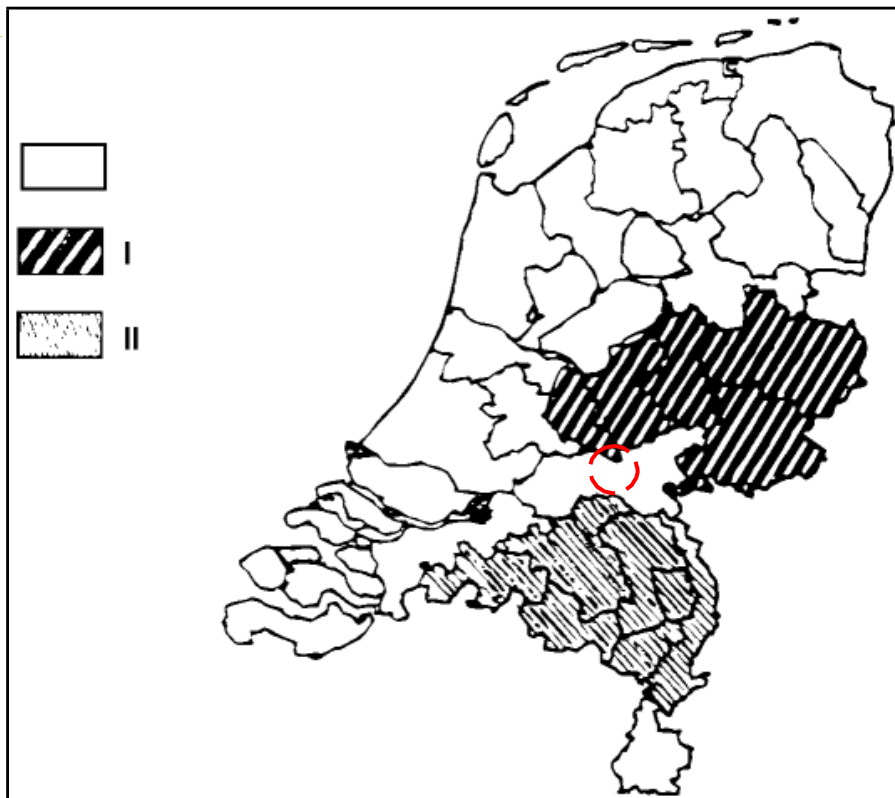
Het ministerie van VROM geeft in de memorie van toelichting bij de Wgv aan dat de aanwezigheid van, gemiddeld, een groot aantal geurgevoelige objecten die een gebied overwegend een woon- of verblijfsfunctie verleent, een relatief hoog beschermingsniveau rechtvaardigt (VROM, 2006b P5). Nu meer dan 84% van de inwoners van gemeente Neder-Betuwe in de bebouwde kommen woont of verblijft, gelden hier strengere geurnormen dan in het buitengebied.

De Wgv beschermt geurgevoelige objecten tegen stankhinder, door een maximale geurnorm te stellen voor deze geurgevoelige objecten. Er wordt hierbij onderscheid gemaakt in beleving en ligging. Uit onderzoek (VROM, 2001) is namelijk gebleken dat bewoners van de niet-concentratiegebieden uit de meststoffenwet (zie afbeelding 3) de relatie tussen geurbelasting en geurhinder anders ervaren. De Wgv geeft daarom geurgevoelige objecten in bebouwde kommen van niet-concentratiegebieden de hoogste bescherming en geurgevoe-

lige objecten buiten bebouwde kommen in concentratiegebieden de laagste bescherming tegen geurbelasting. De gemeente Neder-Betuwe ligt in een niet-concentratiegebied.

Afbeelding 3:

indeling volgens meststoffenwet, Bijlage I behorende bij de artikelen 1, eerste lid, en 26 van de Meststoffenwet (SenterNovem, 2006a, P17)

Overigens is in de Wgv geregeld dat de voormalige veehouderijen die na 19 maart 2000 zijn gestopt en als burgerwoning worden bestemd of gebruikt eenzelfde geurbescherming houden.

De relatie tussen geurbelasting en geurhinder, ook wel dosis-effectrelatie genoemd, wordt uitgedrukt in een percentage van soms of vaak geuroverlast.

Het ministerie van VROM heeft in mei 2007 de Handreiking bij de Wgv aangevuld met een document waarin de dosis-effectrelatie is uitgewerkt (VROM, 2007b). Hierbij wordt onderscheid gemaakt in een achtergrondbelasting en een voorgrondbelasting. De voorgrondbelasting is de geurcontour van één bedrijf en de achtergrondbelasting is de deken van geur van alle bedrijven gezamenlijk.

In tabel 3 is de relatie tussen de oude geurbeoordelingssystematiek met omgevingscategorieën en de hinderbeleving weergegeven om een beeld te krijgen van de geurbeleving bij de oude geurregelgeving en de nieuwe normen.

De geurgevoelige objecten binnen gemeente Neder-Betuwe en in een zone van 2 kilometer binnen de buurgemeenten zijn als receptorenbestand gebruikt om de geurbelasting en geurbeleving voor de geurgebiedsvisie te bepalen.

Voor de receptoren is door de gemeente een databestand met de adrescoördinaten van Nederland (ACN-bestand) aangeleverd om de x- en y-coördinaten

van alle geurgevoelige objecten te bepalen. Vervolgens zijn alle geurgevoelige objecten binnen de bouwblokken van veebedrijven verwijderd (bedrijfswoningen). Voor deze woningen geldt namelijk een vaste afstand van 50 meter en geen geurnorm (Wgv art. 3, lid 2b).

Tabel 3:

relatie tussen oude omgevingscategoriën, de geurhinder en geurbelasting (VROM, 2007b).

omgevingscategorie	I	II	III	IV
geurhinderpercentage	20%	25 %	37 %	54 %
voorgrondbelasting	4,5 ou _E /m ³	6,5 ou _E /m ³	13 ou _E /m ³	30 ou _E /m ³
achtergrondbelasting	10 ou _E /m ³	14 ou _E /m ³	28 ou _E /m ³	65 ou _E /m ³

De bebouwde komgrenzen zijn voor de geurgebiedsvisie als volgt bepaald. In eerste instantie zijn de grenzen uit de structuurvisie (Gemeente Neder-Betuwe, 2010b) gebruikt, waarmee tevens de toekomstige ontwikkelingen zijn meegenomen.

In hoofdstuk 3 worden de beleidsstukken beschreven die verder ten grondslag hebben gelegen voor de gemaakte keuzes rond geurgevoeligheid in deelgebieden. In hoofdstuk 4 worden vervolgens de analyses en hoofdstuk 5 worden de keuzes uitgewerkt rond de geurgevoeligheid.

De gemeente Neder-Betuwe is volgens de Meststoffenwet gelegen in een niet-concentratiegebied (zie afbeelding 3). De geurnormen op geurgevoelige objecten in de omliggende gemeenten deels gelijk aan die in de gemeente Neder-Betuwe, maar de geurnormen in de buurgemeente Rhenen zijn vanwege de ligging in een concentratiegebied hoger. In Buren, Wageningen, Overbetuwe, Beuningen, Druten, West Maas en Waal en Tiel gelden voor de geurgevoelige objecten volgens artikel 3 uit de Wgv de normen van 2,0 en 8,0 odour units voor respectievelijk objecten binnen en buiten de bebouwde kom. Voor de gemeente Rhenen zijn de normen respectievelijk 3,0 en 14,0 odour units.

Wat met het begrip “geurgevoelig object” wordt bedoeld wordt, zoals in het kader is weergegeven, verklaard in artikel 1 van de Wgv. Een belangrijk criterium is het woord “gebouw”, waarmee de begripsdefinitie begint. Hiermee zijn openluchtrecreatieve objecten niet meer als geurgevoelig object te beschouwen. Daarnaast bepaalt de bestemming en aard of een object gevoelig is voor geur. Ook dit is nieuw, omdat de jurisprudentie¹ tot de inwerkingtreding van de Wgv het feitelijk gebruik als toetsingskader beschouwt voor de afweging van geurgevoeligheid. Als laatste wordt de verblijfsduur aangehaald. Er moet een permanent of regelmatig gebruik zijn. Hiermee lijkt het begrip aan te sluiten bij de bestaande jurisprudentie² die is opgebouwd bij de geurwetgeving die voorheen geldend was.

¹ De planologische bestemming van een gebouw is niet bepalend, maar het feitelijk gebruik. Dit geldt zowel voor bedrijfswoningen die door burgers in gebruik zijn genomen (ABRVs 200303930/1 en 200407535/1) als voor voormalige bedrijfswoningen die inmiddels als burgerwoning zijn bestemd, maar nog door de oorspronkelijke bewoners worden bewoond (ABRVs 200401286/1 en 200507908/1).

² Een ruimte die niet als met wonen gelijk te stellen verblijf kan worden aangemerkt, zoals een hobbyruimte of een bijkeuken is niet geurgevoelig (ABRVs 200504416/1 en 200700893/1).

HOOFDSTUK **3** BOUWSTENEN VANUIT HET RUIMTELIJK BELEID

Dit hoofdstuk beschrijft de reeds gemaakte beleidskeuzes rond landbouwbedrijven en geurgevoelige objecten op provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau. Het beleidskader vormt een belangrijk onderdeel van de geurgebiedsvisie, omdat uit het bestaande beleid de uitgangspunten en vooral de randvoorwaarden voortkomen voor de keuzes met betrekking tot de geurknelpunten. In de toelichting van de wet (VROM, 2006b P23) is hierover opgenomen dat de gemeentelijke visie moet passen binnen de kaders van het gemeentelijk en provinciaal ruimtelijk beleid.

3.1 RUIMTELIJK BELEID OP PROVINCIAAL EN REGIONAAL NIVEAU

3.1.1 STREEKPLAN PROVINCIE GELDERLAND

Voor de gemeente Neder-Betuwe geldt het streekplan 2005 (Provincie Gelderland, 2005). In het streekplan zijn de ruimtelijke visie en bijzondere bescherming van gebieden op provinciaal niveau verwerkt. In afbeelding 4 is de ruimtelijke structuur uit het Streekplan weergegeven.

Het Streekplan kent de volgende relevante algemene doelstellingen: Bevorderen van een duurzame toeristische recreatieve sector in Gelderland met een bovengemiddelde groei.

De vitaliteit van het landelijk gebied en leefbaarheid van daarin aanwezige kernen versterken.

De waardevolle landschappen verbeteren en de EHS realiseren.

Een gezonde en veilige milieu(basis) kwaliteit bewerkstelligen.

Het Buitengebied van Neder-Betuwe is opgedeeld in:

het gebied rondom de rivieren ten noorden en zuiden van Neder-Betuwe als ecologische hoofdstructuur;

het gebied ten ten noordoosten van Kesteren als waardevol landschap;

het overige deel van het buitengebied is hoofdzakelijk aangemerkt als multifunctioneel platteland.

Uitgangspunt voor het ruimtelijke beleid is dat de bedrijfsontwikkeling in de landbouw wordt gefaciliteerd onder voorwaarden van economische en ecologische duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit. De provincie wil de agrarische bedrijven de ruimte bieden om niet-agrarische nevenactiviteiten te ontplooiën (Provincie Gelderland, 2005, P104).

De provincie heeft geen specifiek beleid rond geurhinder bij veehouderijen, maar geeft in het streekplan aan dat nieuwvestiging van intensieve veehouderijen buiten de reconstructiezones niet mogelijk is. Voor de extensieve veehouderij is opgenomen dat nieuwvestiging (oprichting van een nieuw bouwperceel) van volwaardige grondgebonden melkveebedrijven en akkerbouwbedrij-

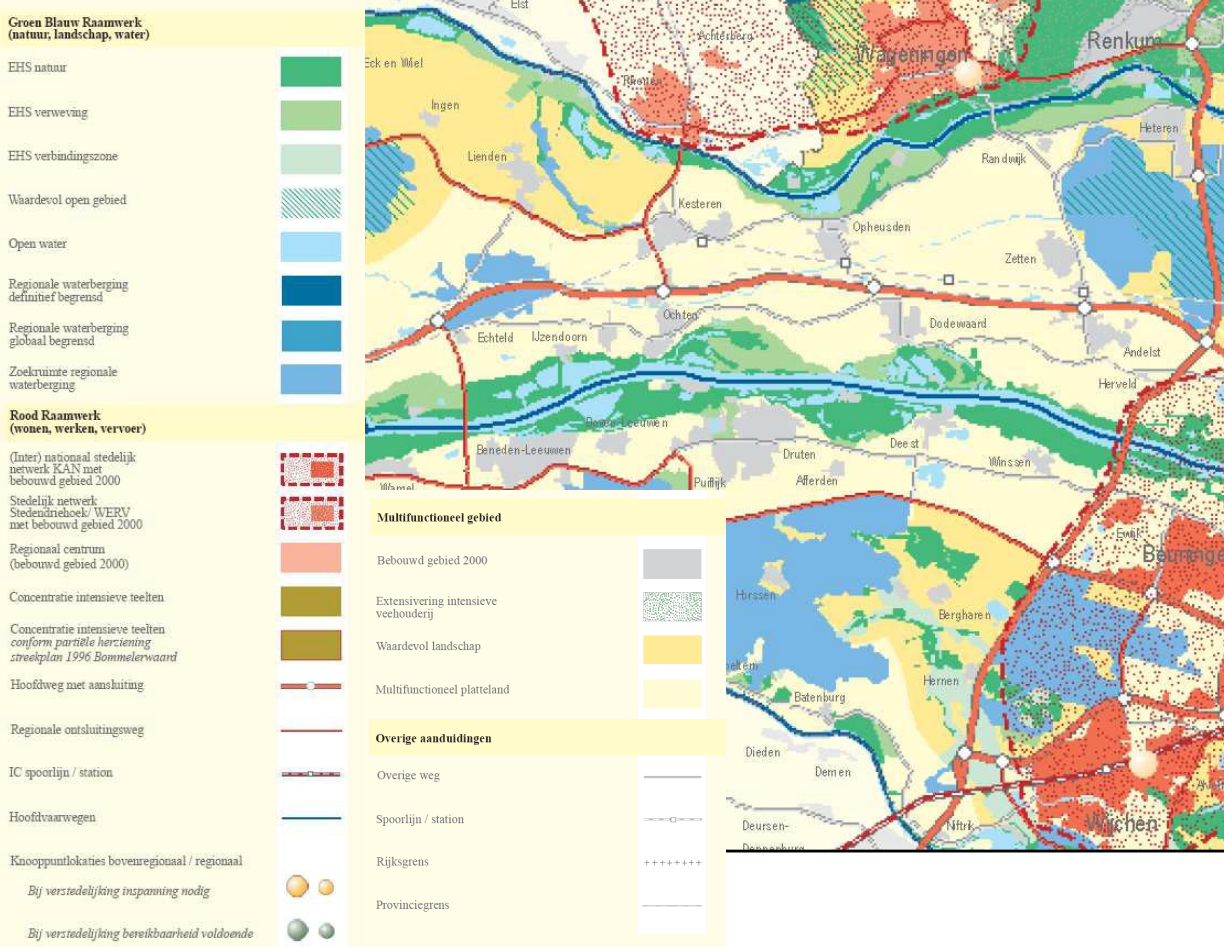
ven is toegestaan, behalve in het groenblauwe raamwerk en in de weidevogel- en ganzengebieden (provincie Gelderland, 2005, P. 58).

Voor waardevolle landschappen geldt dat de “ensemble”-waarden van deze gebieden groot is. De samenhang tussen de verschillende landschapsaspecten is groot. Grondgebonden landbouw speelt een belangrijke rol bij het in stand houden van de landschapskwaliteiten. Binnen de waardevolle landschappen geldt voor nieuwe initiatieven de ‘ja mits’-benadering (provincie Gelderland, 2005, P. 116). Voor zover de waardevolle landschappen deel uitmaken van het multifunctionele gebied is de voorwaarde dat de nieuwe bebouwing past binnen de door de regio vast te stellen of reeds bepaalde zoekzones voor stedelijke functies of zoekzones landschappelijke versterking, en dat recht wordt gedaan aan de kernkwaliteiten van de betreffende landschappen (Provincie Gelderland, 2005, P. 65).

Neder-Betuwe is niet gelegen in een reconstructiegebied en is gedeeltelijk gelegen in het groenblauwe raamwerk danwel het waardevol landschap. Dit betekent dat er geen nieuwe bedrijven zullen komen, maar uitsluitend de bestaande bedrijven zich kunnen (door)ontwikkelen.

Afbeelding 4:

Uitsnede ruimtelijke structuur uit het Streekplan (Provincie Gelderland, 2005)

De provincie Gelderland heeft op 15 december 2010 de Ruimtelijke Verordening Gelderland vastgesteld (Provincie Gelderland, 2010). Op de kaarten behorende tot de Verordening is de gemeente ingedeeld in gebieden met een nadere aanduiding, zoals weergegeven op de kaarten:

Verstedelijking met enkele zoekzones wonen werken rondom de kernen;
Recreatie met enkele gebieden groenblauwe raamwerken en weidevogel- en ganzenbeschermingsgebied bij de Waal en bij de snelweg centraal tussen Dodewaard en Ochten;
EHS met enkele gebieden EHS natuur en verweving rond de rivieren;
Nationaal Landschap boven Kesteren.

De zoekzones zijn reeds van belang om te zien waar in de toekomst binnen de gemeente nieuwe geurgevoelige objecten kunnen ontstaan. De kernkwaliteiten van de Marspolder boven Kesteren bestaan uit de aanwezigheid van de oude loop van de Rijn en een oud meandersysteem met een groot aantal geulen, het fraaie uitzicht op de Utrechtse Heuvelrug en het vrije uitzicht vanaf de dijk over het binnendijkse landschap.

3.1.2

STRUCTUURVISIE NEDER-BETUWE 2010-2020

Voor de gemeente Neder-Betuwe is een structuurvisie opgesteld (gemeente Neder-Betuwe, 2010b). Doel van de structuurvisie is het bieden van een actueel en integraal ruimtelijk kader, dat voor de langere termijn als toetsingskader op hoofdlijnen dient voor alle ruimtelijke ontwikkelingen. De structuurvisie heeft een sturende functie en een zelfbindende werking voor het gemeentebestuur. De structuurvisie is daarmee het strategisch document in het kader van de ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente, waar in feite ook de geurgebiedsvise op gebaseerd moet zijn. De structuurvisie geeft het bestaand gebruik en de richting aan de gewenste ruimtelijke inrichting van het gemeentelijke gebied waardoor voor een ieder in algemene zin duidelijk is of bepaalde initiatieven daarbinnen passen.

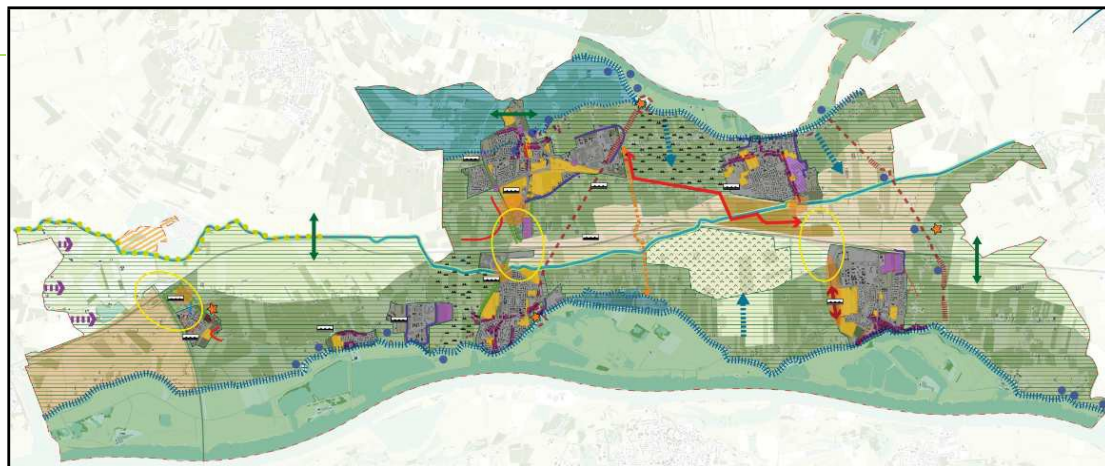
Over de landbouwsector wordt in de visie vermeld dat de boom- en fruitteelt primair het beeld bepaald en de fruitteelt momenteel minder wordt ten behoeve van een vergroting van de laanboomteelt (gemeente Neder-Betuwe, 2010b P28). De veehouderijsector bestaat momenteel hoofdzakelijk melkrundveehouderijen en enkele intensieve veehouderijbedrijven. Het is wenselijk de melkrundveehouderij de ruimte te geven en nieuwe intensieve veehouderijen worden geweerd (gemeente Neder-Betuwe, 2010b P63). Voor uitbreiding van intensieve veehouderijen geldt het nee-tenzij principe. De gemeente wil alleen met uitbreiding van bouwblokken instemmen als regelgeving van hoger af over milieueisen en/of dierenwelzijn leidt tot uitbreiding van gebouwen. Hiervoor is een aparte planherziening noodzakelijk. Uitbreiding in verband met schaalvergroting is niet toegestaan.

In de plankaart (figuur 5) is een begrenzing van het stedelijk gebied weergegeven. Deze kan worden beschouwd als woningkluster waarbinnen verdichting kan plaatsvinden. Dit sluit aan bij de begripsomschrijving van een bebouwde komgebied in de Wet geurhinder en veehouderij en is eveneens in de bouwverordening opgenomen als zijnde bebouwde kom.

Bij de uitvoeringsstrategie (gemeente Neder-Betuwe, 2010b P82) wordt aangegeven dat qua geur knelpunten zijn bij industrieterrein Bonegraaf. Ook bij Kalkestein zou dit het geval kunnen zijn.

Afbeelding 5:

Uitsnede structuurvisie (gemeente Neder-Betuwe, 2010b)

**STRUCTUURVISIE
GEMEENTE NEDER-BETUWE**

- bestaand stedelijk gebied
- knopen A15
- ontwikkelingsrichting wonen tot 2020
- ontwikkelingsrichting werken tot 2020
- stedelijke oeverwallen
- platteland wijkgebied
- oude Rijnbedding
- uitwaarden Rijn en Waal
- komgebieden

- dynamisch middengebied
- Bezenburg
- ontwikkeling laanboomsels
- Agro Business Centre
- ontsluitingsweg Opeusden
- wijkontsluitingsweg Fructus
- behoud openheid
- versterken landschappelijke positie De Linge

- landschappelijke inpassing bestaande en nieuwe dorpsrand
- verbeteren dorpscentres
- handhaven en versterken cultuurhistorische verdedigingslijnen
- behoud beleving karakteristieke landschapstypen
- ontwikkeling Model 2e fase

- versterken bandijken
- ontwikkelen recreatieve as
- historische kern
- laanbeplanting
- zichlijn
- benutten recreatieve kansen
- vergroten bereikbaarheid waaien
- verbeteren langzaamverkeersroutes

- versterken relatie landschappen
- ontwikkelen natte ecologische verbindingzone
- behouden weidevogelgebied
- benutten landelijk karakter
- ontwikkelen recreatiegebied
- mogelijke recreatieve routes
- waterberginggebied
- herstructurering Dalwegenseweg

3.2

RUIMTELIJK BELEID OP GEMEENTELIJK NIVEAU

3.2.1

BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED

Het bestemmingsplan buitengebied vormt de meest concrete ruimtelijke visie en is tevens het beleidskader voor beheer en ontwikkeling van het gebied. Het bestemmingsplan vormt dan ook primair de uitgangssituatie voor deze gebiedsvisie. Het buitengebied van Neder-Betuwe kan worden onderverdeeld in drie deelplannen; Echteld (gemeente Neder-Betuwe, 1975 en 2004a), Kesteren (gemeente Neder-Betuwe, 1978) en Dodewaard (gemeente Neder-Betuwe, 2001). Samen vormen de drie bestemmingsplannen een dekkende kaart voor het buitengebied. Inmiddels is de gemeente bezig met enkele planherzieningen (gemeente Neder-Betuwe, 2010a en 2011). De zes deelgebieden zijn hieronder weergegeven in het streefbeeld.

In het bestemmingsplan (gemeente Neder-Betuwe, 2010a) is opgenomen dat om verdere "verstening" en "verglazing" van het buitengebied tegen te gaan nieuwvestiging van niet-grondgebonden bedrijven, zoals intensieve veehouderijen, glastuinbouwbedrijven en viskwekerijen, niet langer wenselijk wordt geacht. Ook bij het aanwijzen van nieuwe bouwpercelen voor grondgebonden agrarische bedrijven wordt terughoudendheid betracht. Dit in het licht van de al maar verdergaande afname van het aantal landbouwbedrijven en de beperkte landschappelijke en milieuhygiënische ruimte in het gebied. Om verdere versnippering van het agrarische gebied tegen te gaan wordt nieuwvestiging van agrarische bedrijven alleen wenselijk geacht op bestaande bouwlocaties,

waaronder zowel agrarische bedrijven, niet-agrarische bedrijven en burgerwoningen worden gerekend. Bij dringende noodzaak of gebrek aan mogelijkheden om een bestaande bouwlocatie als zodanig te gebruiken, kan een nieuw bouwperceel worden aangewezen middels een planherziening voor bedrijven die reeds drie jaar als volwaardig bedrijf operationeel zijn.

Buiten de huidige bouwblokken kan zonder bestemmingswijziging geen agrarische bebouwing komen. Het is dus niet mogelijk om buiten het bouwblok emissiepunten te krijgen, waardoor deze begrenzing tevens wordt gehanteerd als ruimtelijke uitbreidingsruimte voor de agrarische bedrijven. Op de kaarten in de bijlagen bij de gebiedsvisie zijn deze ook als zodanig weergegeven.

Voor het bepalen van een voorgrondbelasting (geurhindercontour) bij een planwijziging moet de contour in eerste instantie van de rand van het bouwblok worden bepaald, maar voor de achtergrondbelasting is dit niet noodzakelijk. Voor de achtergrondbelasting wordt ook uitgegaan van defaultwaarden, terwijl bij het bepalen van de voorgrondwaarden exact wordt bepaald of het bedrijf door toekomstige woningbouw belemmerd wordt in zijn bedrijfsvoering. In hoofdstuk 2 zijn deze uitgangspunten verder beschreven.

3.2.2

LANDSCHAPSONTWIKKELINGSPLAN NEDER-BETUWE

In het landschapsontwikkelingsplan Neder-Betuwe (2009b) heeft de gemeente aangegeven hoe de ontwikkeling van het landschap moet gaan plaatsvinden. Rekening houdend met de ontwikkeling van de verschillende functies in het landelijke gebied wordt beschreven hoe de landschappelijke waarden behouden en versterkt kunnen worden. Hierdoor worden de onderlinge verschillen aangezet en worden de karakteristieke opbouw van het rivierenlandschap beter beleefbaar. Nieuwe ontwikkelingen moeten zo worden vormgegeven dat de karakteristieke verschillen tussen de uiterwaarden, oeverwallen en komgebieden en dus de leesbaarheid van het landschap wordt vergroot. In het algemeen krijgt de grondgebonden landbouw, waaronder in het plangebied met name de laanboomteelt en de fruitteelt ruim baan. Recreatie, natuur en cultuurhistorie hebben een vanzelfsprekende plaats binnen het agrarische landschap.

In de visie is het gebied tussen ten zuiden van de Rijn- en Marsdijk overwegend opgenomen als boomteeltrijke oeverwallen. In het gebied tussen de kernen is een zone aangegeven waar het landelijke karakter bewaakt moet worden en stadsrandfuncties moeten worden tegengegaan. Op twee locaties (ten oosten en ten westen van Kesteren) wordt het gebied open gehouden om de unieke beleving van opeenvolgende karakteristieke landschapstypen te handhaven.

De Marspolder is aangegeven als Oude Rijnbedding, waar het agrarisch landschap moet worden behouden door het versterken van het ensemble van wieden en de dijk, gecombineerd met natuur, kleine landschapselementen en een recreatieve ontsluiting.

Voor het open gebied rond de snelweg staat het behouden van grootschaligheid van het landschap centraal waarin de functies, zoals de melkveehouderij, de laanboomteelt en landgoederen zich kunnen ontwikkelen.

3.3

SAMENVATTING RUIMTELIJK BELEID

Deze paragraaf geeft enkele voorlopige conclusies op basis van een analyse van het bestaande beleid. Onderstaand worden kort de randvoorwaarden en uit-

gangspunten van het beleid welke binnen en rondom gemeente Neder-Betuwe van toepassing zijn voor de gebiedsvisie opgesomd:

- het Streekplan stelt dat de grondgebonden landbouw een belangrijke rol speelt als beheerder van het landelijke gebied;

- het Streekplan geeft aan dat het buitengebied van Neder-Betuwe deels is gelegen in het groenblauwe raamwerk en voor een klein deel in het waardevolle landschap;

- het Streekplan stelt dat nieuwvestiging van volwaardige grondgebonden agrarische bedrijven niet is toegestaan in het groenblauwe raamwerk;

- de structuurvisie begrenst met haar contouren rond het stedelijk gebied de bebouwde kommen. Deze grenzen zijn ook opgenomen in de bouwverordening (gemeente Neder-Betuwe, 2007) van de gemeente Neder-Betuwe;

- de structuurvisie geeft aan dat extensieve veehouderijen de ruimte krijgen en de intensieve veehouderijen worden begrensd. Ook nieuwvestiging wordt als niet wenselijk geacht.

- het bestemmingsplan de grenzen en mogelijkheden binnen het bouwblok;

- het bestemmingsplan staat onder voorwaarden nieuwe geurgevoelige objecten toe;

- het landschapsontwikkelingsplan geeft een visie waar het mogelijk is om landbouw te laten ontwikkelen.

Met bovenstaande punten is de beleidsmatig gewenste ruimtelijke inrichting van het gebied in beeld gebracht, welke mede als basis voor de keuzes van de geurverordening gelden.

HOOFDSTUK 4 INVENTARISATIE VAN GEBIED EN KNELPUNTEN

Om een duidelijk beeld te krijgen is het voor de geurgebiedsvisie van belang inzicht te krijgen in de huidige geursituatie en de (mogelijke) toekomstige ontwikkelingen. In dit hoofdstuk wordt in eerste instantie de inventarisatie van het gebied uitgewerkt. Vervolgens worden in dit hoofdstuk de subgebieden bepaald en met name de mogelijke geurknelpunten in beeld gebracht. In hoofdstuk 2 is het gebied en de hierin aanwezige bedrijven en geurgevoelige objecten reeds beschreven.

4.1 KARAKTER VAN DE TE BEPALEN DEELGEBIEDEN

In paragraaf 2.2 is aangegeven dat de Wgv voor de gemeente Neder-Betuwe, gelegen in een niet-concentratiegebied, onderscheid maakt in binnen en buiten de bebouwde kom. Voor beide gebieden gelden respectievelijk de vaste afstanden van 100 en 50 meter en de geurwaarde van 2,0 en 8,0 odour units per kubieke meter lucht.

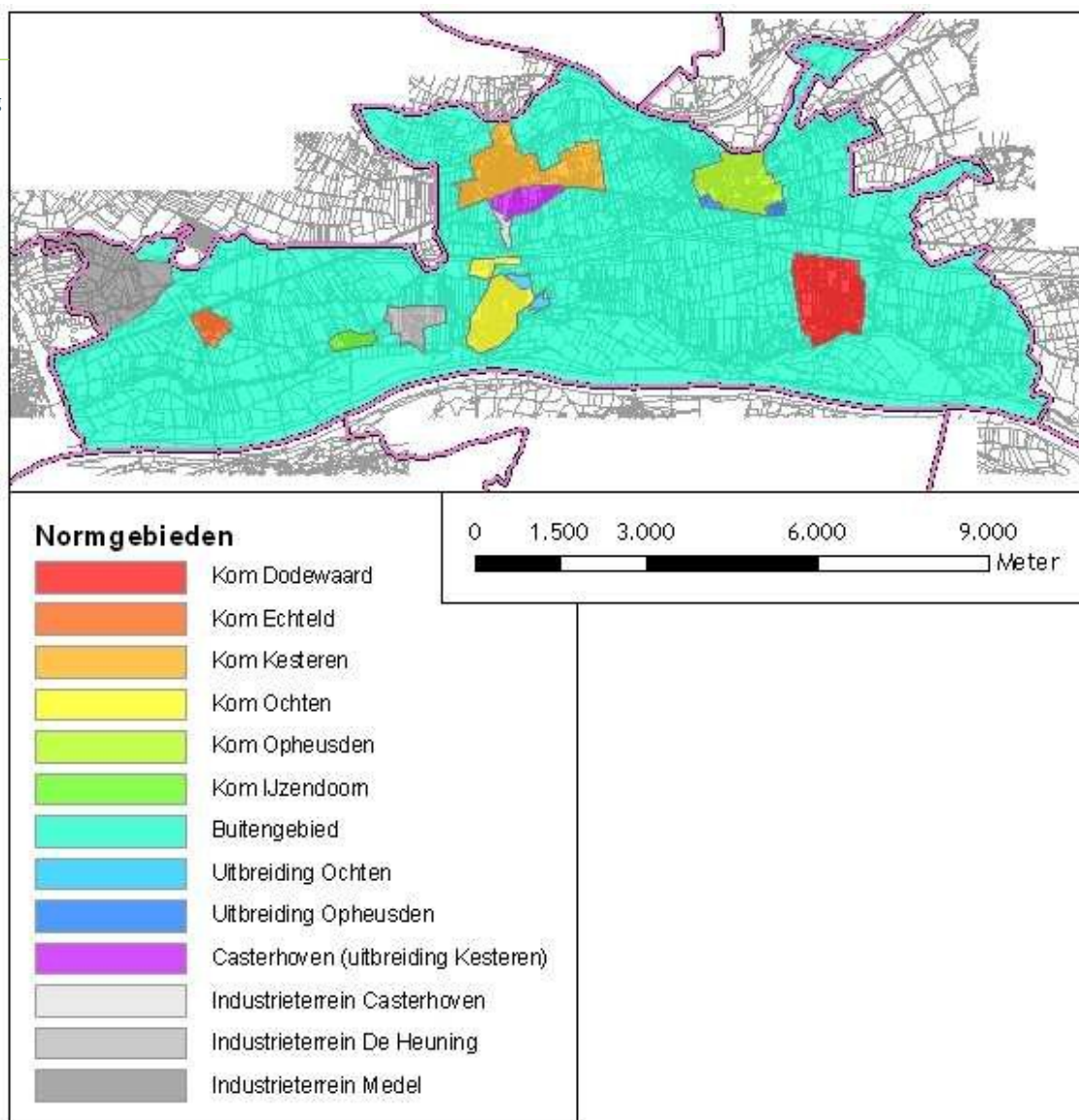
Om maatwerk te leveren is het van belang het grondgebied aan de hand van de bestaande ruimtelijke visies en plannen, zoals onder meer beschreven in hoofdstuk 3, onder te verdelen in subgebieden. Als basis kan hiervoor de gebiedsindeling worden gebuikt uit de gebiedsvisie van 2008 (De Roever, 2008b). Voor gemeente Neder-Betuwe geldt geen reconstructie met de daarbij behorende gebiedsindeling, waardoor hier maatwerk wordt toegepast. De gebiedsindeling is aan de hand van de bestaande plannen, eerdere geurgebiedsvisie en in overleg met de medewerkers van de gemeente Neder-Betuwe op kaart begrensd. Deze kaart maakt, voor de rechtszekerheid, onderdeel uit van de verordening en is dus bepalend voor toetsing van met name nieuwe geurgevoelige initiatieven inzake vergunningsverlening Wet milieubeheer. Ook vormen de kaarten een basis in het kader van Ruimtelijke ordening waarbij plannen getoetst dienen te worden aan de zogenaamde omgekeerde werking. In paragraaf 6.2.1 wordt nader ingegaan op deze toetsingen.

De gebieden zijn naast de onderverdeling in bebouwde kom en buitengebied onderverdeeld in een zestal subgebieden:

- 1 Casterhoven (uitbreiding Kesteren);
- 2 Industrieterein Casterhoven;
- 3 Uitbreiding Opheusden;
- 4 Uitbreiding Ochten;
- 5 Industrieterein De Heuning;
- 6 Industrieterein Medel.

Afbeelding 13:

Gebiedsindeling

Voor de grenzen van te onderscheiden gebieden is zoveel mogelijk aangesloten bij bestaande natuurlijke grenzen afgestemd op de feitelijke situatie ter plaatse. Zie hiervoor afbeelding 13. Daarbij zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- de deelgebieden sluiten aan bij de bestaande geurverordening;
- de deelgebieden sluiten aan bij de toekomstige ruimtelijk inrichting zoals weergegeven in hoofdstuk 3;
- voor elk deelgebied wordt afgewogen welke hinderpercentage toelaatbaar is zoals weergegeven in paragraaf 5.2.1;

voor de zelfstandige verblijfsrecreatie en dagrecreatie als geurgevoelig object geen bescherming is toegekend, omdat dit in het buitengebied vrijwel uitsluitend minicampings³ zijn.

4.2 UITGANGSPUNTEN EN ANALYSE HINDERNIVEAU'S

De inventarisatie van de bedrijven, burgers en het beleid hebben de te verwachten ontwikkelingen in beeld gebracht en vormen daarmee de uitgangspunten voor de analyses. Met de indeling van de (deel)gebieden worden duidelijke grenzen gesteld en kan in de uitgangspunten en te verwachten ontwikkelingen ook onderscheid worden gemaakt. Onderstaand wordt de analyse rond de gemaakte geurkeuzes weergegeven.

4.2.1 ANALYSE VAN DE GEURSITUATIE ROND DE VEEBEDRIJVEN MET VASTE AFSTANDEN

Voor het bepalen van de hoeveelheid overbelaste situaties moet eerst onderscheid worden gemaakt in intensieve en extensieve veehouderijbedrijven. Voor de intensieve veebedrijven gelden namelijk normen afhankelijk van de hoeveelheid dieren. Voor de extensieve veehouderijbedrijven gelden vaste afstanden, afhankelijk van de ligging binnen of buiten de bebouwde kom⁴. Voor de geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom moet een afstand van 100 meter en voor de objecten buiten de kom 50 meter in acht gehouden worden. Andersom mogen binnen deze afstanden, bepaald vanaf de rand van het bouwblok, geen geurgevoelige objecten opgericht worden. Dit gebied is vanuit de inrichting gezien namelijk het bouwrecht waar stallen gebouwd kunnen worden (met emissiepunten).

Door in een GIS-omgeving de geurgevoelige objecten te selecteren die binnen deze zones rond de bouwblokken liggen, wordt een beeld verkregen van de hoeveelheid mogelijke knelpunten. Uit deze analyse van de vaste afstanden bij de overige 69 extensieve bedrijven blijkt dat:

- in het buitengebied en de deelgebieden De Heuning en Medel liggen respectievelijk; 64, 0 en 2 geurgevoelige objecten binnen 50 meter van een bouwblok van een extensief veebedrijf;
- in de bebouwde kom en deelgebieden Casterhoven, Ochten en Opheusden liggen respectievelijk; 181, 0,3 en 0 geurgevoelige objecten binnen 100 meter van een bouwblok van een extensief veebedrijf.

In artikel 6, lid 3 van de Wgv is opgenomen dat de vaste afstanden gehalveerd kunnen worden. Uit de analyse van deze gehalveerde vaste afstanden blijkt dat:

- in het buitengebied liggen 18 geurgevoelige objecten binnen 25 meter van een bouwblok van een extensief veebedrijf;

³ In artikel 1 van de Wgv is geregeld dat een geurgevoelig object een gebouw moet zijn, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daar permanent of een daarmee vergelijkbare wijze wordt gebruikt. Een tent of caravan is geen gebouw en een toiletgebouw of kleedruimte wordt niet gebruikt voor langdurig menselijk verblijf.

⁴ Een uitzondering hierop zijn de pelsdieren waarvoor vaste afstanden bestaan afhankelijk van de hoeveelheid fokteven of -moeren, maar binnen de gemeente Neder-Betuwe komt slechts een nertsenhouder voor.

in de bebouwde kom en deelgebieden De Heuning, Medel, Casterhoven, Ochten en Opheusden liggen respectievelijk; 45, 0, 2, 0, 0 en 0 geurgevoelige objecten binnen 50 meter van een bouwblok van een extensief veebedrijf.

In theorie kan met bovenstaande analyses worden gesteld dat door het toepassen van de afwijkingsmogelijkheid respectievelijk in het buitengebied en binnen de bebouwde kom het aantal knelpunten met 63% en 74% kan afnemen.

4.2.2

ANALYSE VAN DE GEURSITUATIE ROND DE VEEBEDRIJVEN MET GEURNORMEN

Met receptoren en bronnen, zoals beschreven in hoofdstuk 2, zijn twee databestanden aangemaakt. Om zo nauwkeurig mogelijk te werk te gaan zijn alle dossiers van de 53 intensieve veebedrijven doorgenomen om de precieze geurremissie te bepalen. Aan bedrijven die onder het Besluit landbouw milieubeheer vallen en nu reeds dieren houden, is overeenkomstig de handreiking (VROM, 2007a, P44) een fictieve standaardwaarde van 1.150 ou_E/s (50 m.v.e.) toegekend. Voor de emissiepunten is, behoudens bij de pluimveebedrijven waar het zwaartepunt van de centrale afzuiging is gehanteerd, het zwaartepunt van de bebouwing bepaald en voor de overige parameters zijn defaultwaarden gehanteerd. Vervolgens is de gemeente ingedeeld in subgebieden van maximaal 5 bij 5 km, om te rekenen in het hiervoor ontwikkelde rekenmodel V-Stacks gebied. Voor gemeente Neder-Betuwe betekende dit 5 rekengebieden, waarbij een rekennauwkeurigheid van 20% en een voor gemeente Neder-Betuwe gemiddeld bepaalde terreinruwheid van 0,18 is gehanteerd. Verder is voor de klimatologische omstandigheden gebruik gemaakt van de gegevens van het dichtstbijzijnde meteostation in Eindhoven.

Voor de rekenvariant naar maximale benutting milieuruimte is eveneens van het zwaartepunt van de gebouwen uitgegaan. Dit omdat niet kan worden ingeschat wat het zwaarte punt is van de toekomstige bebouwing.

Voor de berekening van de maximale milieuruimte zijn in overleg met de gemeente alleen de bedrijven die als hoofdtak of als grotere neventak nu reeds beschikken over vee met odour units voorzien van een maximale ontwikkelruimte van 100.000 ou_E/s. Deze is ook in de eerdere geurgebiedsvisie gehanteerd (De Roever, 2008b P15). Bij de AMvB-bedrijven met dieren is de grens overeenkomstig de handreiking bij de wet (VROM, 2007a, P.44) bepaald op een vergunde omvang van 1.150 ou_E/s. Deze grens sluit aan bij de AMvB landbouw waarin namelijk is bepaald dat bedrijven daarboven vanwege de intensieve tak vergunningplichtig worden. De AMvB bedrijven zijn ook in de maximale situatie op 1.150 ou_E/s gehouden, omdat niet te verwachten is dat deze zich zullen doorontwikkelen in een intensieve tak. Dit geldt eveneens voor de akker- en tuinbouwbedrijven. Daarom zijn deze bedrijven op 0 ou_E/s gezet.

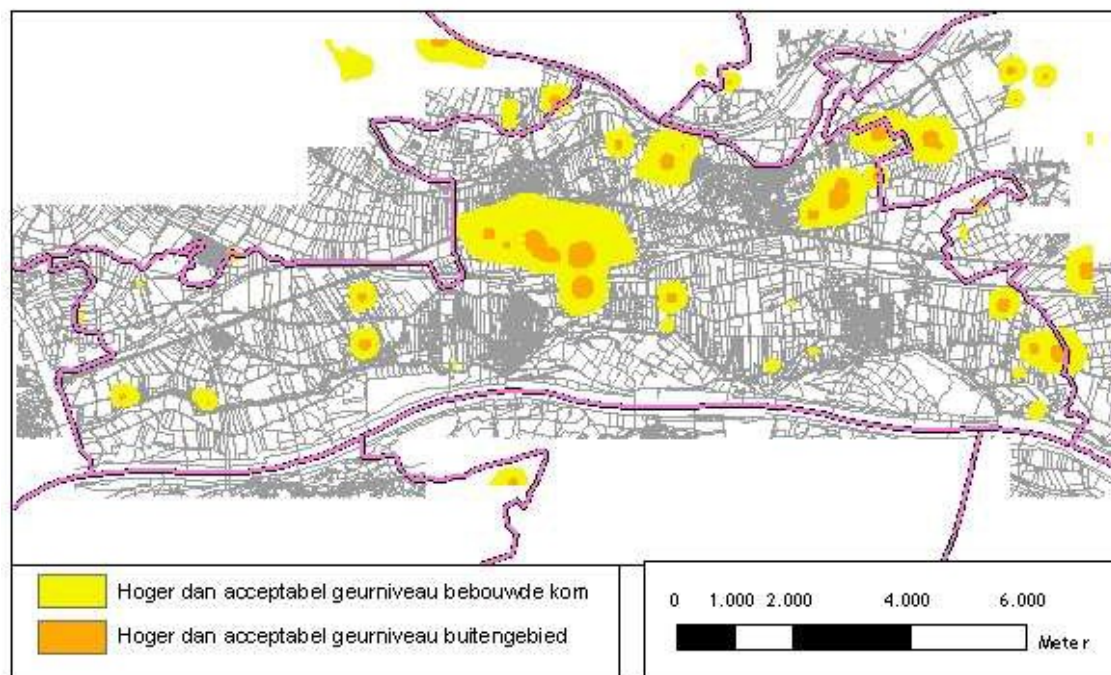
4.2.2.1

HUIDIGE GEURSITUATIE

Om een beeld te krijgen van de huidige situatie zijn de vigerende rechten doorgerekend (huidige vergunde situatie) en vervolgens de achtergrondgeurbelasting gemiddeld in het buitengebied en de bebouwde kommen bepaald. De geurbelasting is in afbeelding 14 weergegeven.

Afbeelding 14:

Huidige geursituatie

Voor de visualisatie van een acceptabele geursituatie is in de afbeelding gebruik gemaakt van de wettelijke normen zoals in tabel 10 verderop in paragraaf 5.2.1 is uitgewerkt.

Tabel 4

gemiddelde geurbelasting receptoren en percentage mogelijk gehinderden bij de huidige situatie.

Gebied	Aantal GGO	Odour units	Hinderpercentage
Bebouwde kommen	6.955	0,3 ou _E /m ³	1 %
Casterhoven	77	4,4 ou _E /m ³	11%
Opheusden uitbreiding	4	1,8 ou _E /m ³	6%
Ochten uitbreiding	8	1,2 ou _E /m ³	4%
Medel	25	1,0 ou _E /m ³	4%
De Heuning	109	0,2 ou _E /m ³	1%
Buitengebied	1.370	1,7 ou _E /m ³	6 %

Ook zijn analyses rond de agrarische bedrijven uitgevoerd. Zo blijkt dat in de huidige situatie geen bedrijven aanwezig zijn die qua geurbelasting gelijk zijn aan een vleesvarkensbedrijf met circa 5.500 dieren.

4.2.2.2 VARIANT AUTONOME GEURSITUATIE

Om inzichtelijk te krijgen wat de ontwikkelruimte van de huidige landelijk in het niet-concentratiegebied geldende normstellingen voor een milieueffect kan hebben is tevens een maximale geursituatie doorgerekend. Hiervoor wordt voor alle 54 intensieve bedrijven met de nu geldende normen uit de geurverordening berekend wat hun maximale geurruimte is en deze wordt op kaart geprojecteerd. Met deze zogenaamde worst-case-situatie kan bekeken worden wat het effect van de huidige (wettelijke) normstelling is en of er genoeg perspectief voor de veehouders is bij een nog acceptabel leefklimaat voor de bewoners. Voor deze variant is de landelijke normstelling gebruikt om als blanco te kunnen vergelijken met de andere maatwerk variant. Omdat deze variant voor het eerst de nu aanwezige milieuruimte weergeeft en in de toekomst tevens bij evaluaties en monitoring kan worden gebruikt, is deze variant ook de autonome variant genoemd. In deze variant is gerekend met de wettelijke geurnorm van $8 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ in het buitengebied. De bebouwde kom krijgt hierbij de wettelijke norm van $2 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Tabel 5

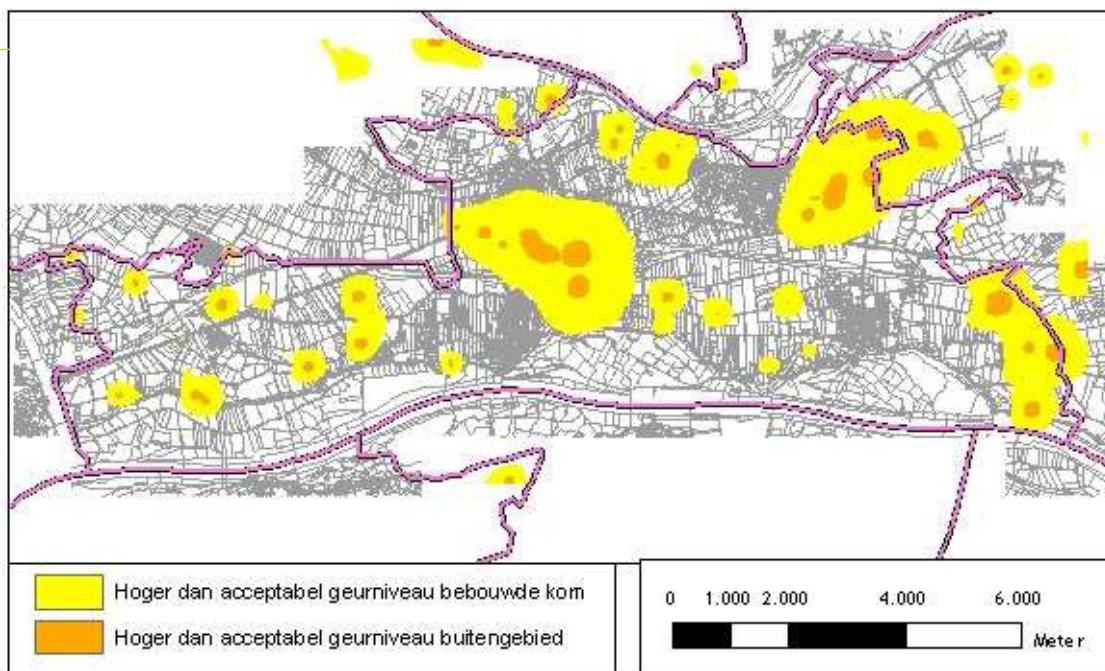
gemiddelde geurbelasting
receptoren en percentage moge-
lijk gehinderden bij de autonome
variant.

Gebied	Aantal GGO	Odour units	Hinderpercentage
Bebouwde kommen	6.955	$2,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	7%
Casterhoven	77	$8,2 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	17%
Opheusden uitbreiding	4	$4,7 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	12%
Ochten uitbreiding	8	$5,8 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	14%
Medel	25	$3,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	10%
De Heuning	109	$1,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	5%
Buitengebied	1.370	$3,8 \text{ ou}_E/\text{m}^3$	11%

Bij deze variant zijn 22 van de 53 intensieve bedrijven beperkt in hun uitbreidingsruimte (42% van de bedrijven zit op slot) en kan zich 1 bedrijf doorontwikkelen tot minimaal een vleesvarkensbedrijf van 5.500 dieren.

Afbeelding 15:

Maximale
geursituatie
(worst-case-
situatie)

4.2.2.4 SAMENVATTING VAN DE ANALYSES

De huidige situatie geeft de nu feitelijk vergunde situatie weer en kan niet worden vergeleken met de “kansberekening” van de zogenaamde autonome variant. Voor een goed vergelijk van verschillende normstellingen zouden meer varianten berekend moeten worden. De hiervoor genoemde percentages hinder op geurgevoelige objecten geven echter geen reden om normen te wijzigen.

Wanneer alle intensieve veebedrijven een Omgevingsvergunning onderdeel milieu aanvragen voor hun maximale geurruimte is altijd sprake van een geurtoe-name. De kans dat deze toename ook daadwerkelijk overal plaatsvindt, is minimaal en wordt daarom ook worst-case-benadering genoemd. Maar nu het nog te vroeg is om te zien welke bedrijven in de toekomst eventueel stoppen of omschakelen en welke zullen uitbreiden, is de aanname dat er een percentage in bijvoorbeeld een zone rondom de bebouwde kommen zal stoppen nog niet met cijfers of percentages te onderbouwen. Er is dan ook bewust gekozen voor deze benadering en evaluatie van deze geurgebiedsvisie over enkele jaren zal uitwijzen of de geurbelasting ook daadwerkelijk is toe- of afgenomen.

HOOFDSTUK **5** BELEIDSUITWERKING EN VERORDENING

Bij de beoordeling van een Omgevingsvergunning onderdeel milieu of een ruimtelijk plan is het belangrijk te weten welke geurnorm op een geurgevoelig object acceptabel is.

In dit hoofdstuk wordt de in de voorgaande hoofdstukken beschreven informatie verwerkt in een duidelijke invulling van het toetsingskader voor een Omgevingsvergunning onderdeel milieu of ruimtelijk plan. Bij de verordening is kaartmateriaal gemaakt en vastgesteld die hierbij te gebruiken zijn.

5.1 MOGELIJKE AFWIJKINGEN PER GEBIED

In artikel 8, lid 1 van de Wgv is geregeld welke voorwaarden gelden om andere waarden of afstanden op te nemen. Naast de inzichten in de huidige en te verwachte geursituatie maakt de gemeenteraad een integrale IPPC-afweging. De criteria uit deze Europese richtlijn zijn namelijk opgenomen in de Wgv om strijdigheden te voorkomen en handvatten te bieden om een afweging te kunnen maken rond het gewenste beschermingsniveau.

In relatie tot de IPPC-afweging kan voorop worden gesteld dat er binnen de gemeentegrenzen 8 agrarische bedrijven zijn die onder de werkingssfeer van deze Europese richtlijn vallen.

Het doel van de IPPC-richtlijn is het tegengaan van belangrijke verontreinigingen door een geïntegreerde aanpak. Bij Omgevingsvergunning onderdeel milieu worden hiervoor emissiegrenswaarden opgenomen die gebaseerd zijn op de best beschikbare technieken (BBT). Voor de veehouderijsector is een referentielijst opgesteld met systemen die hieraan voldoen (VROM, 2003).

Voor de geuremissie zijn geen emissiegrenswaarden vastgesteld. Dit betekent dat de integrale afweging gebaseerd moet zijn op plaatselijke milieuomstandigheden en samenhang van alle veehouderijen. Om dit te bepalen heeft ministerie van VROM een verspreidingsmodel laten ontwikkelen, genaamd “V-Stacks gebied”. Wanneer alle bedrijven worden ingevoerd in dit verspreidingsmodel, is duidelijk wat de totale belasting van alle bedrijven gezamenlijk is en kan een geïntegreerde afweging gemaakt worden wat maximaal toelaatbaar is binnen vooraf gekaderde gebieden.

5.1.1 KEUZE ROND GEBIEDSINDELING

Omdat voor de gemeente Neder-Betuwe en omgeving geen Reconstructieplan is opgesteld, is in paragraaf 4.1 een gebiedsindeling gemaakt. Hierbij is maatwerk gezocht door aan te sluiten bij de grenzen uit het bestaande beleid.

Naast onderscheid in buitengebied en bebouwde kommen is ook een onderverdeling in deelgebieden gemaakt. De gemeente heeft er voor gekozen om voorlopig de normen uitsluitend vast te leggen in onderscheidenlijk binnen en buiten de bebouwde kom en de bestaande deelgebieden en over enkele jaren te evalueren of een verder onderscheid noodzakelijk is.

5.1.2

MOGELIJKHEDEN PER VEEHOUDERIJSECTOR

In hoofdstuk 4 zijn de geurknelpunten in beeld gebracht. Hierbij zijn de te verwachte negatieve effecten in een autonome variant, die uitgaan van min of meer maximale benutting van de milieuruimte, gekwantificeerd. Dit is daarom vooral in de beperkte open gebieden te zien als een worst-case-benadering. Dus bij een vergelijking tussen positieve en negatieve effecten zal op deze wijze de balans altijd negatiever zijn dan de werkelijke situatie.

In de praktijk zullen voor de geursituatie positieve effecten optreden, vooral indien er sprake is van een afname van de geurbelasting in gebieden direct rond de bebouwde kommen en in de bebouwde kommen zelf.

In deze paragraaf worden per type veehouderijen de keuzemogelijkheden beschreven.

5.1.2.1

INTENSIEVE VEEHOUDERIJEN

In paragraaf 4.2.2 is voor de intensieve veehouderijen naast de huidige geursituatie een autonome variant berekend om een goede afweging te maken tussen geurbelasting en geurbeleving. Uit de analyse van de geurknelpunten blijkt dat de geurbelasting gemiddeld nauwelijks zal kunnen toenemen, doordat 22 van de 53 bedrijven nu al min of meer niet meer in kunnen ontwikkelen omdat ze worden belemmerd door omliggende woningen.

Voor de geurhinder is voor de afweging van de mate van acceptatie van belang om inzicht te krijgen in wat een goede milieukwaliteit is. De landelijke norm uit de Wgv leidt binnen de bebouwde kom tot circa 11% hinder en buiten de bebouwde kom tot circa 29% hinder (zie tabel 10 in paragraaf 5.2.1). Bij de afweging is niet alleen de kwaliteit, maar ook de kwantiteit een aspect voor de overweging. In de bebouwde kom is de bebouwingsconcentratie hoger, waardoor het aantal inwoners dat hinder beleeft uiteraard ook sneller toeneemt. Om dit te visualiseren is de gemiddelde belasting zoals uitgewerkt is in paragraaf 4.2.2 omgezet in aantallen gehinderde die meer geurbelasting hebben dan de acceptabele normen uit de wet.

In paragraaf 5.2 wordt een analyse uitgewerkt om de autonome variant en maatwerk variant beter tegen elkaar af te kunnen wegen.

5.1.2.2

EXTENSIEVE VEEHOUDERIJEN

In paragraaf 4.2.1 is een analyse gemaakt rond de vaste afstanden die gelden bij extensieve veehouderijbedrijven. Er is daarbij in beeld gebracht hoeveel geurgevoelige objecten binnen 100 meter en 50 meter respectievelijk binnen en buiten de bebouwde kom van de bouwblokken van de veebedrijven zijn gelegen. Daarnaast is bekeken wat het effect is wanneer al deze afstanden gehalveerd worden. De resultaten van de analyses zijn in tabel 8 weergegeven.

Tabel 8

Aantal geurknelpunten rond vaste afstanden.

Aantal geurknelpunten	wettelijke afstand	halvering afstand
Bebouwde kommen	181	45
Casterhoven	0	0
Opheusden uitbreiding	0	0
Ochten uitbreiding	3	0
Medel	2	2
De Heuning	0	0
Buitengebied	64	18

5.2

MOTIVATIE EN AFWEGINGEN ROND DE GEMAAKTE KEUZES

Om een goede afweging in milieukwaliteit voor de leefomgeving te maken is in eerste instantie een classificering gemaakt. Vervolgens wordt de feedback van de belanghebbenden betrokken en gezamenlijk in een analyse afgewogen.

In deze analyse worden de varianten en keuzemogelijkheden vergeleken met de bestaande beleidskeuzes. Zo wordt de motivatie van de keuzes compleet gemaakt.

5.2.1

WAT IS EEN ACCEPTABEL LEEFKLIJMAAT

Het ministerie van VROM heeft in mei 2007 de Handreiking bij de Wgv aangevuld met een document waarin de dosis-effectrelatie is uitgewerkt (VROM, 2007b). De hinderpercentages zijn gebaseerd op het eerder aangehaalde beleidsonderzoek (VROM, 2001). Bij dit geuronderzoek van omwonenden bij varkenshouderijen is uit circa 2.000 telefonische enquêtes gebleken dat inwoners bij eenzelfde geurmissie in concentratiegebieden minder geurhinder ervaren als in niet-concentratiegebieden. Daarnaast is gebleken dat wanneer er geen of nauwelijks een achtergrondwaarde aanwezig is de geurbelasting vaak wordt onderschat. De hinder vanuit één-bron-situatie wordt intenser beleefd dan wanneer er cumulatie van geurbelasting plaatsvindt.

In tabel 9 is de milieukwaliteit beschrijvend weergegeven die het RIVM hanteert voor haar milieuraapportages en -toekomst-verkenningen bij het aspect geurhinder. Hierbij is echter geen onderscheid gemaakt in de geurbeleving tus-

sen de industriële chemische geuren en de beleving van de agrarische organische geuren.

Tabel 9

Milieukwaliteiten ingedeeld op basis van een algemene relatie tussen hinder en geurbelasting (VROM, 2007b P11).

Achtergrondbelasting (ou _E /m ³ 98-percentiel)	Voorgroundbelasting (ou _E /m ³ 98-percent.)	Mogelijke kans op geurhinder ⁵	Beoordeling leefklimaat
0-1,5	<1	<5	Zeer goed
1,5-3,5	1-2	5-10	Goed
3,5-6,5	2-3	10-15	Redelijk goed
6,5-10	3-4,5	15-20	Matig
10-14	4,5-6,5	20-25	Tamelijk slecht
14-19	6,5-8,5	25-30	slecht
19-25	8,5-11	30-35	Zeer slecht
25-32	11-15	35-40	Extreem slecht

In tabel 3 in paragraaf 2.4 is echter aangegeven dat voor de inwerkingtreding van de Wgv voor de burgerwoningen in het buitengebied (categorie III volgens de Brochure) 37% als acceptabel hinderpercentage werd beschouwd voor het buitengebied volgens de Richtlijn veehouderij en stankhinderveehouderij (VROM, 1996). Voor de bebouwde kommen (categorie I volgens de Brochure) vormt een percentage van circa 20% een acceptabel niveau van geurbelasting. Deze onderverdeling in geurbeleving en geurbescherming is in tabel 9 die het RIVM hanteert niet meegenomen, omdat vanuit landelijk niveau bekeken de milieukwaliteiten vaak per gemeente of provincie worden getoetst. Doordat in het buitengebied minder bewoners zijn kan gemiddeld per gemeente of provincie dus een goede milieukwaliteit zijn, terwijl er in het buitengebied veel geuroverlast is.

Doordat tabel 9 geen onderscheid maakt in binnen of buiten een bebouwde kom, is deze voor de afweging bij een geurgebiedsvisie niet goed toepasbaar. Het ministerie van VROM heeft haar normstelling voor de bewoners in het buitengebied, zoals in paragraaf 2.4 al is aangegeven, in het buitengebied naar boven bijgesteld omdat hier aanzienlijk minder geurgevoelige objecten aanwezig zijn en de acceptatiegraad daarmee hoger is. Tabel 10 geeft dit onder-

⁵ Dit betekent dat bij bijvoorbeeld 10% geurhinder, 10% van de inwoners in een telefonische enquête heeft aangegeven 'soms of vaak last van geur van stallen van veehouderijen te ondervinden'.

scheid in geurbeleving weer tot deze cumulatieve grens is de geurbelasting acceptabel voor de bebouwde kom en het buitengebied. Deze acceptabelheid is benaderd door interpretatie van de wettelijke voorgrondwaarden in relatie tot de achtergrondwaarden. De normen van de enkelvoudige hinder (voorgroondbelasting) komen uit de Wgv.

In overleg met de gemeente Neder-Betuwe is voor de visualisatie besloten deze normen te hanteren, om inzicht te geven in de geurbeleving binnen en buiten de bebouwde kom. De kleur geeft op de kaarten het leefklimaat als achtergrondwaarde weer.

Tabel 10

verband tussen geurmissie en de hinderbeleving soms of vaak last van in een niet-concentratiegebied (VROM, 2001).

	bebouwde kom			
	voorgroondbelasting		achtergrondbelasting	
	ou _E /m ³	%	ou _E /m ³	%
Hoger dan acceptabel geurniveau	2,0	11	4	0-11
	Buitengebied			
	voorgroondbelasting		achtergrondbelasting	
	ou _E /m ³	%	ou _E /m ³	%
Hoger dan acceptabel geurniveau	8,0	29	18	0-29

5.2.2

OVERLEG MET BELANGHEBBENDEN

Om een goed beeld te krijgen van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling en de mogelijke geurknelpunten zijn ook belanghebbenden betrokken. Artikel 9 van de Wgv geeft daarnaast de verplichting de buurgemeenten bij de keuzes te betrekken door in overleg te gaan, indien het effect doorwerking op hun grondgebied kan hebben.

5.2.2.1

BUURGEMEENTEN

Bij de totstandkoming van de geurgebiedsvisie heeft de gemeente Neder-Betuwe alle buurgemeenten betrokken. Dit heeft plaatsgevonden door informele overleggen en uiteindelijk ook alle buurgemeenten een kopie van de visie en bijbehorende verordening toe te sturen.

5.2.2.2

PROVINCIE GELDERLAND

Op dit moment is er binnen gemeente Neder-Betuwe geen veehouder die meer dan 15.000 ton bijproducten per jaar voert of meer dan 1.000 m³ opslaat. Hierdoor is, gelet op categorie 28.4 van bijlage I van het Besluit omgevingsrecht het college van B&W op dit moment bij alle veehouders het bevoegd gezag. Omdat binnen de gemeente ook nergens de verwachting is dat de uitbreiding van bedrijven met brijvoer een zodanig grote capaciteit krijgen dat gedeputeerde staten bevoegd gezag kan worden, is geen verder contact geweest met de provincie.

5.2.3

ANALYSE VAN DE BEREKENDE VARIANTEN

In paragraaf 4.2 is bij de inventarisatie van de knelpunten een uitgebreide analyse gedaan naar de geurbelasting in het buitengebied en de bebouwde kommen. Met de resultaten van deze analyse kan het college van B&W van de gemeente Neder-Betuwe voor haar raadsvoorstel een keuze maken welke normstelling het meest tegemoet komt aan het oplossen van geurknelpunten in een afweging tussen de geurbelasting en geurbeleving.

De keuzes tot het verhogen van de norm heeft altijd een tweeledig effect. Het op slot zetten van bedrijfsontwikkeling door lagere normstelling zorgt ook voor grotere contouren over de bebouwde kommen en andersom kan het loslaten van de normen zorgen voor bedrijfsontwikkeling op ongewenste locaties en daarmee een slecht woon- en leefklimaat ontstaan.

Vanuit het beleid van de betrokken overheden en de analyse rond de varianten en afwijkmogelijkheden wordt het volgende geconcludeerd:

- de variant geeft voor het buitengebied een normstelling die het meest aansluit bij de uitgangspunten, uitgaande van belevingstabel 11 neemt hier het aantal gehinderde namelijk niet toe;

- verder blijkt dat in de bebouwde kommen de geurbelasting beperkt toe neemt, er is geen bebouwde kom die gemiddeld boven de acceptabele geurbelasting van 11% uitkomt;

- de gekozen normstelling sluit aan bij de karakters van het gebied en de ligging van de bestaande veehouderijbedrijven. Nabij de bebouwde kommen zal de geur naar verwachting niet toenemen. Daarnaast zullen door de op 1 april 2008 in werking getreden AMvB huisvesting (VROM, 2005) betere en duurzamere technieken worden toegepast en worden alle dieren de komende jaren emissiearm gehuisvest. Dit zal een positief effect op de geurbelasting bij de bebouwde kommen geven;

- het beperken van ontwikkelingsmogelijkheden qua intensieve landbouw in de zones rond de kernen door de wettelijke normen in de schil rond de bebouwde kommen omlaag te brengen naar 4,5 odour units (overgangsgebieden) stimuleert de verbrede landbouw of andere neveninkomsten. Ook kan het de clustering van de vaak kleinschaligere biologische landbouwbedrijven bevorderen. Daarnaast geeft dit ontwikkelingsmogelijkheden voor toekomstige uitbreiding van de kernen;

- door op de bedrijventerreinen de normen op 8 odour units te stellen geeft dit voldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor de bedrijvigheid. Industrieel gebruik kent ook een ander beleving van geur dan een woonwijk;

- het ruimte geven aan de extensieve veehouderij door het versoepelen van de afstanden sluit aan bij de insteek van grondgebonden landbouw zoals in het Streekplan is aangegeven;

- versoepelen van de vaste afstanden geeft gemengde bedrijven meer ruimte te investeren in de extensieve veehouderijtak, waardoor de intensieve tak wordt beëindigd, wat aansluit bij de Structuurvisie en het Landschapsontwikkelingsplan;

- verder zorgt de aanwijzing van de grenzen van de bebouwde kommen voor een duidelijke situatie voor burgers en agrarische bedrijven;

- vanuit de ammoniakbelasting van de bedrijven op de aanwezige Natura2000 gebieden Uiterwaarden Waal en de Uiterwaarden Neder-Rijn, waar de gemeenten tussen is ingeklemd er feitelijk geen grote ontwikkelingen te verwachten zijn.

5.2.4

RAADSVOORSTEL

Het college van burgemeester en wethouders heeft daarom de volgende minimaal in acht te houden afstanden en geurnormen, welke ze aan de gemeenteraad voorlegt:

de bebouwde kommen zoals aangegeven op de bij de geurvisie weergegeven kaart behouden een maximale geurbelasting van $2,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel;

de uitbreidingswijken, Casterhoven, Opheusden en Ochten behouden als overgangsgebied een maximale geurbelasting van $4,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel;

het bedrijventerreinen Casterhoven, Medel en De Heuning behouden gelet op het gebruik een maximale geurbelasting van $8,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel;

de geurgevoelige objecten in het buitengebied behouden een maximale geurbelasting van $8,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel;

voor bedrijven met vaste afstanden blijven de in acht te houden vaste afstanden gehalveerd voor de uitbreidingswijk van Opheusden, en bedrijventerrein Medel en De Heuning.

Tabel 11

Gebiedsindeling met
geurnormen

	Minimaal in acht te houden afstand	Maximale geurnorm (ou_E/m^3 98-percent.)
Bebouwde kom	100	2,0
Casterhoven	100	4,5
Casterhoven bedrijven	100	8,0
Opheusden uitbreiding	50	4,5
Ochten uitbreiding	100	4,5
Medel	50	8,0
De Heuning	50	8,0
Buitengebied	50	8,0
(voormalige) bedrijfswoning agrariër	50	-

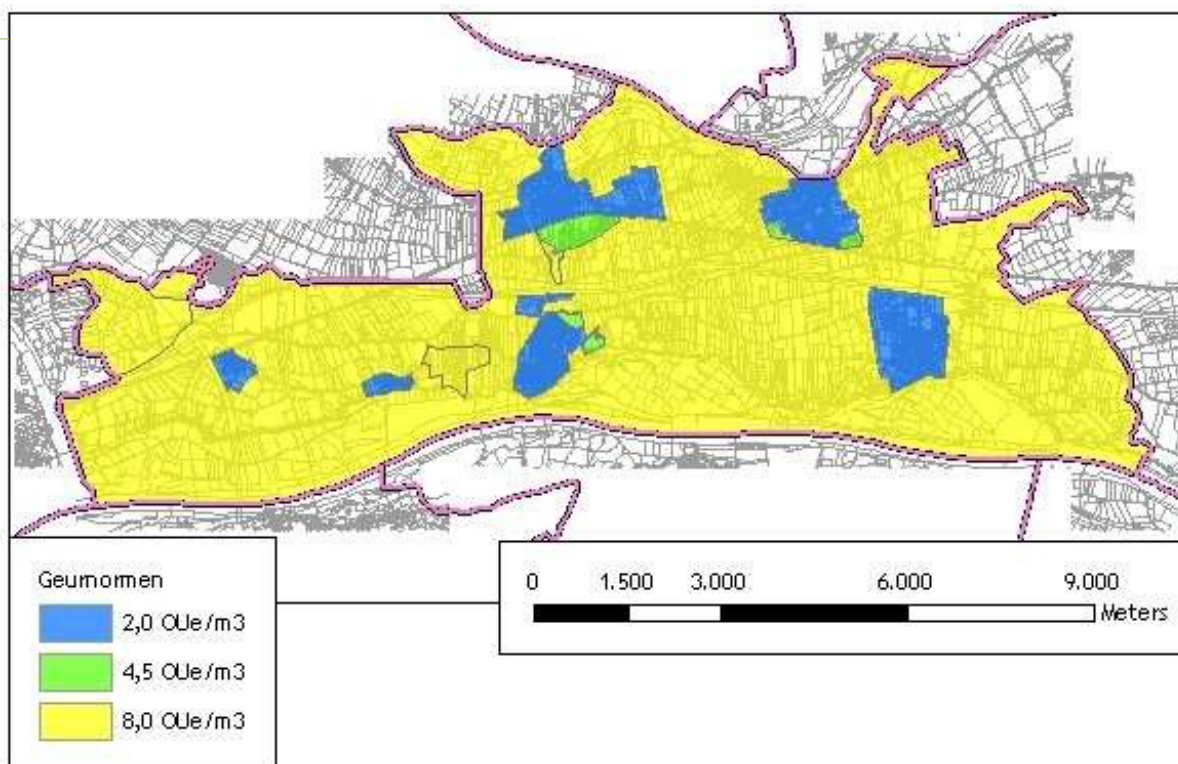
Voor de totstandkoming van het raadsvoorstel met de gebiedsindeling zoals in tabel 11 en afbeelding 24 is weergegeven, heeft het college van burgemeester en wethouders de volgende afweging gemaakt:

de gebiedsindeling is gebaseerd op bestaande ruimtelijke plannen en visies en de hierin gemaakte afwegingen, keuzes en grenzen;
 daar waar voor de gebiedsindeling geen duidelijke grenzen zijn voor de gebieden is aangesloten bij de al bestaande jurisprudentie;
 het bedrijventerrein is gelet op de productie, woonintensiteit en bebouwingsdichtheid niet gelijk te stellen met een buitengebied en krijgt daarom meer geurbescherming dan geurgevoelige objecten in het buitengebied (overgangsgebied);
 natuur en landbouw kunnen goed samengaan in het buitengebied. Een gewijzigde normstelling is daarom niet noodzakelijk;
 bij deze normstelling (geredeneerd vanaf het zwaartepunt van het bouwblok) 23 intensieve veehouderijen op slot zitten, welke voornamelijk in de lintbebouwing of in de kernrandzones liggen;
 er slechts 1 veehouderij een ontwikkelruimte heeft groter dan een bedrijf van 5.500 vleesvarkens;
 de geurnormen en afstanden aansluiten bij de omliggende gemeenten en hier geen negatieve invloeden op hebben;
 de geurhinder met de gewijzigde normen nergens zal leiden tot een slechte geursituatie.

Indien er door ontwikkelingen aanpassingen nodig zijn, kan de verordening en bijbehorende op kaart weergegeven gebiedsindeling worden bijgesteld en opnieuw worden vastgesteld.

Afbeelding 24:

Geurnormen-kaart.

HOOFDSTUK 6 RESULTATEN

Het doel van de gebiedsvisie is om aan de hand van analyses en afwegingen een visie te ontwikkelen met (afwijkende) geurnormen per deelgebied volgens de Wgv. Het resultaat van de gebiedsvisie is vormgegeven in de verordening en de gebiedsindeling is op de bijbehorende kaarten weergegeven.

6.1 ONDERBOUWING EN ANTWOORD OP KEUZES ROND GEBIEDSGE- RI- CHT GEURBELEID

De verordening en bijbehorende kaarten geven duidelijkheid over waar de geurgevoelige objecten zijn gelegen, hoe hiermee wordt omgegaan en wat de consequenties hiervan zijn voor de agrarische bedrijven en toekomstige woningbouw. In de voorgaande hoofdstukken is de analyse beschreven, onderbouwd welke keuzes zijn gemaakt en heeft het gebiedsgericht geurbeleid geleid tot een gebiedsvisie. In deze visie zijn de keuzes vormgegeven.

Een andere normstelling betekent niet meteen dat de feitelijke geurbelasting wijzigt. De door het college van burgemeester en wethouders gemaakte keuzes binnen de in de Wgv bepaalde beleidsvrijheid, geven echter sturing aan de toekomstige situatie. Daar waar de agrarische bedrijven ruimte krijgen en dit wenselijk wordt geacht, bestaat een mogelijkheid op een toename van geur. Op plaatsen waar de normen strenger zijn zoals bij de bebouwde kommen, zullen de nog aanwezig overbelaste situaties op termijn worden opgelost. De Wgv staat bij een Omgevingsvergunning onderdeel milieu immers uitsluitend uitbreidingen toe als 50% van de milieuwinst door het emissiearm maken van stallen wordt ingeleverd en alle stallen van intensieve veehouderijen moeten met het generieke beleid (VROM, 2005) op termijn emissiearm worden uitgevoerd.

Het eindbeeld is dat het college van burgemeester en wethouders heeft besloten een conserverende verordening uit te werken op basis van de eerder vastgestelde geurnormen.

Bij de kernen en het buitengebied is er voor gekozen om aansluitend bij de wet de geurnorm gelijk te stellen met respectievelijk 2,0 en 8,0 odour units. Verder blijft in de uitbreidingswijken Casterhoven, Ochten en Opheusden de door de raad vastgestelde geurnormen van 4,5 ou gehandhaafd en blijft bij de (toekomstige) industrieterreinen Casterhoven, De Heuning en Medel de geurnorm overeenkomstig de eerdere verordening verhoogd naar 8,0 odour units.

Als laatste blijven de vaste afstanden bij de industrieterreinen Medel en De Heuning, alsmede de uitbreiding bij de kern Opheusden ten opzichte van de wettelijke afstanden gehalveerd op 50 meter voor de extensieve veehouderijen.

6.2

JURIDISCHE VORMGEVING

De gebiedsvisie geeft aan de hand van analyses en afwegingen een visie op het gebied waarbij wordt gekeken in welke deelgebieden afgeweken gaat worden van de wettelijke geurnormen. Tevens wordt gekeken of de geurnormen volgens de Wgv, aangepast moeten worden. De vertaling van de gebiedsvisie in concrete normen per gebied vindt plaats in de geurverordening met bijbehorende kaart.

De Wgv stelt in de toelichting het volgende met betrekking tot de rechtsbescherming ten aanzien van de verordening. “De rechtsbescherming tegen de gemeentelijke verordening is gelijk aan die van elke andere krachtens de Gemeentewet vastgestelde verordening. Tegen een dergelijke verordening staat in beginsel geen beroep open bij de bestuursrechter. Ervan uitgaande dat het bevoegd gezag binnen de bandbreedten in artikel 6 en de criteria in artikel 8 volledige beleidsvrijheid toekomt en rekening houdend met de democratische legitimatie van de andere waarde of afstand door de gemeenteraad, kan een dergelijk beroep ook achterwege blijven.”

De gemeente Neder-Betuwe heeft, om maximale inspraak te garanderen bij een gemeentelijke verordening, een inspraakverordening vastgesteld (Gemeente Neder-Betuwe, 2002) die de inspraakprocedure regelt rondom een verordening. Concreet betekent dit dat gelet op het feit dat onderhavige verordening aansluit bij de deelgebieden en normstelling van de eerdere geurverordening en daarmee als ondergeschikte herziening kan worden beschouwd, op grond van artikel 2, lid 3 onder a van de inspraakverordening geen inspraak nodig is.

Zoals reeds eerder aangegeven is er ook geen beroep mogelijk tegen de verordening. Dit betekent dat indien belanghebbenden het niet eens zijn met de normen zoals deze na behandeling in de gemeenteraad in de verordening zijn vastgesteld, deze normen alleen bestreden kunnen worden in een concrete procedure bij een omgevingsvergunning, of een procedure in het kader van de Wet op de ruimtelijke ordening.

6.2.1

INDIVIDUELE TOETSING EN RELATIE MET RUIMTELIJKE ORDENING

De individuele toets blijft bij elke aanvraag voor een Omgevingsvergunning onderdeel milieu van belang. De gebiedsindeling die in de verordening is vastgelegd en benoemd, schept duidelijkheid, maar voor elke situatie is een individuele toetsing noodzakelijk. Met de diersoorten en aantallen uit de vergunningaanvraag of melding en de vaste afstanden en immissienormen voor de geurgevoelige objecten uit de verordening wordt bepaald of de situatie vergunbaar is. Maar of de dieren worden gehouden volgens de best beschikbare techniek moet individueel worden bezien.

Deze gebiedsvisie houdt rekening met toekomstige ontwikkelingen, maar de onvoorziene ontwikkelingen moeten vanuit de omgekeerde werking zoals beschreven in de handreiking (VROM, 2007a) worden getoetst aan de gebiedsvisie en in de verordening opgestelde grenswaarden.

Bij toekomstige plannen zal individueel moeten worden bezien of de toekomstige ontwikkeling mogelijk is. De normenkaart in bijlage 2 geeft hiervoor de geldende normen, waarmee de voorgrondbelasting kan worden bepaald ter plaatse van de directe omgeving het ruimtelijk plan. De achtergrondwaarde

zoals weergegeven in bijlage 2 geeft voor de betreffende projectlocatie aan of ter plaatse een goed woon- en leefklimaat is gegarandeerd.

6.2.2

OVERGANGSRECHT

De gemeente mag volgens de wet een gemeentelijke verordening opstellen waarin nadere eisen gesteld worden aan de bedrijven binnen een gebied. Omgekeerd werkt dit evenzo voor ontwikkelingen van geurgevoelige objecten bij nieuwe projectlocaties. Omdat de gebiedsvisie voor de gehele gemeente wordt vastgesteld, kan dit conflicterend zijn met reeds gestarte bestemmingsprocedures. Ook reeds bij de gemeenteraad afgestemde wijzigingen zouden dan herroepen moeten worden. Het is echter niet redelijk om van alle projecten te eisen dat deze weer opnieuw beoordeeld worden aan de gewijzigde normstellingen. In de verordening is daarom een overgangsrecht opgenomen. Voor lopende procedures waar de gemeenteraad reeds positief over heeft besloten. Hiervoor wordt in de geurverordening daarom opgenomen dat het college de bevoegdheid heeft om af te wijken van de gestelde geurnormen.

6.3

EVALUATIE

Het doel van de geurgebiedsvisie is bereikt als een goede balans tussen geurbelasting en geurbeleving is gevonden. Het middel hiervoor is de geurgebiedsvisie en bijbehorende geurverordening. Door een andere normstelling zijn er uiteraard niet direct resultaten. Overbelaste situaties zullen op termijn afnemen door actualisatie en verbeterde technieken toe te passen in bestaande stallen en bedrijven vergunningen wijzigen of intrekken en de dierrechten verplaatsen naar bedrijven die vrij liggen.

Om te kunnen sturen bij deze ontwikkelingen is monitoring en evaluatie van groot belang.

De verordening wordt, indien nodig, eens in de vijf jaar herzien gelijk aan het milieu-uitvoeringsplan.

Los van de herzieningen van de verordening of geurgebiedsvisie die plaatsvinden op grond van deze periodieke evaluaties kunnen nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen en nieuwe inzichten aanleiding geven tot tussentijdse herzieningen. Hierbij kan gedacht worden aan herzieningen die voortkomen uit de vaststelling van de bestemmingsplannen en structuurvisies, of de vaststelling van nieuw regionaal-, provinciaal- of rijksbeleid.

LITERATUUR

Gemeente Neder-Betuwe, 1975. Bestemmingsplan buitengebied Echteld, 30 juni 2005 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 1978. Bestemmingsplan buitengebied Kesteren, 28 september 1979 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2001. Bestemmingsplan buitengebied Dodewaard, 29 november 2001 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2002. Inspraakverordening gemeente Neder-Betuwe 2002, 2 januari 2002 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2004b. Herziene bestemmingsplan buitengebied 2004, 30 juni 2005 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2007. Bouwverordening Neder-Betuwe (12e versie VNG), 25 oktober 2007 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2008. Beleidsnotitie "Criteria nieuwe agrarische bouwpercelen", 18 december 2008 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2009a. Geurverordening, 26 maart 2009 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Gemeente Neder-Betuwe, 2009b. Landschapsonwikkelingsplan Neder-Betuwe 2009. Vastgesteld door de Gemeenteraad op 7 april 2010.

Gemeente Neder-Betuwe, 2010a. Bestemmingsplan buitengebied Kesteren, voorontwerp 6 juni 2010.

Gemeente Neder-Betuwe, 2010b. Structuurvisie Neder-Betuwe 2010-2020, 17 juni 2010 vastgesteld door de Gemeenteraad.

Provincie Gelderland, 2005. Streekplan Gelderland 2005, vastgesteld door GS op 29 juni 2005.

Provincie Gelderland, 2010. Verordening Gelderland, vastgesteld door GS op 15 december 2010.

De Roever, 2008a. Quicksan Wet geurhinder en veehouderij Gemeente Neder-Betuwe, rapport van 12 maart 2008.

De Roever, 2008b. Gebiedsvisie Neder-Betuwe onderbouwing verordening ogv Wet geurhinder en veehouderij, 28 augustus 2008. Vastgesteld door de gemeenteraad op 26 maart 2009.

SenterNovem, 2010a. Gebruikershandleiding V-Stacks vergunning versie 2010.1, 2 april 2010.

SenterNovem, 2010b. Gebruikershandleiding V-Stacks gebied versie 2010.1, 2 april 2010.

VROM, 1985a. Beoordeling cumulatieve stankhinder door intensieve veehouderij (publicatiereeks Lucht no. 46).

VROM, 1985b. Brochure Veehouderij en Hinderwet 1985.

VROM, 1996. Richtlijn Veehouderij en Stankhinder 1996.

VROM, 2001. Geurhinderonderzoek stallen intensieve veehouderij, maart 2001. Den Haag: 010164/h/04-01 22317/209.

VROM, 2003. Referentiedocument betreffende de beste beschikbare technieken voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij, juli 2003.

VROM, 2005. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij, 28 december 2005.

VROM, 2006a. Wet geurhinder en veehouderij, oktober 2006.

VROM, 2006b. memorie van toelichting Wet geurhinder en veehouderij, 16 februari 2006.

VROM, 2006c. Besluit van 12 december 2006, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van het de Wet geurhinder en veehouderij, uitgegeven 21 december 2006.

VROM, 2006d. Regeling geurhinder veehouderij, Staatscourant 18 december 2006, nr. 246. Wijziging 1 Staatscourant 18 juli 2007, nr. 136. Wijziging 2 Staatscourant 14 april 2009, nr. 70.

VROM, 2006e. Besluit landbouw milieubeheer, gepubliceerd 5 september 2006 (Stb 2006, nr. 390) en in werking getreden op 6 december 2006 (Stb 2006, nr. 598)

VROM, 2007a. Handreiking bij Wet geurhinder en veehouderij, 6 maart 2007.

VROM, 2007b. Handreiking bij Wet geurhinder en veehouderij, aanvulling Bijlagen 6 en 7, 1 mei 2007.

Informatiebronnen via Internet:

Centraal Bureau voor de Statistiek, 2011a. <http://statline.cbs.nl/StatWeb/publication/?DM=SLNL&PA=80234ned&D1=0&D2=a&D3=267&D4=a&VW=T>, geraadpleegd 31 maart 2011.

Centraal Bureau voor de Statistiek, 2011b. <http://statline.cbs.nl/StatWeb/publication/?DM=SLNL&PA=71813ned&D1=0-1&D2=0-4&D3=384&D4=l&VW=T>, geraadpleegd 31 maart 2011.

Centraal Bureau voor de Statistiek, 2011c. <http://www.cbs.nl/nl-NL/menu/themas/landbouw/publicaties/landbouw-vogelvlucht/default.htm>, geraadpleegd 1 april 2011.

Gemeente Neder-Betuwe, 2011a. <http://www.nederbetuwe.incijfers.nl/>, geraadpleegd 31 maart 2011.

Provincie Gelderland, 2011. <http:// gelderland.vaa.com/webbyb/>, geraadpleegd 19 april 2011.

Raad van State, 2011. <http://www.raadvanstate.nl>, geraadpleegd 29 april 2011.

VROM, 2009. <http://www.vrom.nl/pagina.html?id=7125>, geraadpleegd 20 mei 2009.

Foto's

Alle foto's in het rapport zijn eigen werk van G&O Consult en de gemeente.

Afbeeldingen

Alle figuren/kaarten in het rapport zijn eigen werk, behoudens afbeelding 3 t/m 10. Afbeelding 2 is van het Centraal bureau van de statistiek (CBS, 2011b), afbeelding 3 is afkomstig van SenterNovem (SenterNovem, 2006a. P17), afbeelding 4 uit het streekplan (Provincie Gelderland, 2005) en afbeelding 5 uit de structuurvisie (gemeente Neder-Betuwe, 2010b).

Digitaal basismateriaal

Voor het vervaardigen van de kaarten is gebruik gemaakt van GIS-informatie van de Provincie Gelderland, gemeente Neder-Betuwe en G&O Consult.

Ook is om de geurverspreiding te bepalen gebruik gemaakt van het Verspreidingsmodel Wet geurhinder en veehouderij V-Stacks gebied, een KEMA bijdrage in opdracht van het ministerie van VROM, mei 2011.

BEGRIPPEN

Achtergronddepositie:

De neerslag van stoffen uit de lucht (bijvoorbeeld ammoniak of stikstofoxiden) in een bepaald gebied, waarbij de herkomst van de stoffen buiten dit gebied ligt.

ACN-bestand:

Adres Codering Nederland; Databasebestand van alle postcode en huisnummers.

Agrarischbedrijf

Een bedrijf dat is gericht op het bedrijfsmatig produceren van voedsel-, genots- of grondstoffen door middel van het telen van gewassen en/of het houden van dieren.

Ammoniak (NH₃):

Een verbinding tussen stikstof en waterstof, wat een restproduct is bij de verbranding van eiwitten. Ruim 90 procent van de ammoniakemissie in Nederland komt vrij uit mest van vee. Ammoniak kan neerslaan op natuurgebieden, waar het de biodiversiteit aantast (door vermesting en verzuring). Dit wordt depositie genoemd. Daarnaast spoelt ammoniak, nadat het in de bodem is omgezet in nitraat, onder andere uit naar het grondwater onder akkers.

AMvB:

Algemene Maatregel van Bestuur.

Archeologie:

Wetenschap van oude historie op grond van bodemvondsten en opgravingen.

Autonomeontwikkeling:

Ontwikkelingen die hoe dan ook optreden, zonder dat de gebiedsvisie wordt uitgewerkt en vastgesteld.

AWB:

Algemene wet bestuursrecht.

Bebouwdekom

De Wet geurhinder en veehouderij maakt voor de geurnormering onderscheid in geurbeleving. Binnen de bebouwde kom gelden stren-

gere normen als erbuiten. De bebouwde kom kan worden omschreven als het gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woon- en verblijffunctie heeft en waarin veel mensen per oppervlakte-eenheid ook daadwerkelijk wonen of verblijven.

Bestemmingsplan:

Gemeentelijk plan (ontwerp) betreffende de bestemming van terreinen en de daarmee verband houdende voorschriften.

Bouwblok:

Een in een bestemmingsplan vastgelegde ruimtelijke eenheid, waarbinnen de bebouwing ten behoeve van een bestemming dient te worden geconcentreerd.

Bouwperceel:

Een bouwvlak, waarbinnen bouwwerken ten dienste van de bedrijfsbestemming zijn toegestaan, ook wel bouwblok genaamd.

Buitengebied:

Het gebied buiten de bebouwde kom en buiten het gebied dat op grond van een vigerend ruimtelijk plan als toekomstig onderdeel van de bebouwde kom kan worden aangemerkt. Kleine kernen, gehuchten, vakantieparken en buurtschappen waarvoor geen bebouwde kom is vastgesteld worden in beginsel (voor de quickscan) tot het buitengebied gerekend.

BVB:

Bestand veehouderijbedrijven; provinciale website waar in een database alle vergunningen en vergunde dieraantallen in worden bijgehouden.

Concentratiegebied:

De Wet geurhinder en veehouderij maakt voor de geurnormering onderscheid in geurbeleving. In de overschotgebieden (concentratiegebied Zuid en Oost als aangegeven in de bijlage I van de Meststoffenwet) of een bij gemeentelijke verordening aan te wijzen gebied, gelden minder zware geurnormen.

Cultuurhistorie:

De geschiedenis van de door de mens gemaakte en door de mens beïnvloede omgeving.

Dagrecreatie:

Het verblijf voor recreatieve doeleinden buiten de woning, zonder dat daar een overnachting elders mee gepaard gaat.

Defaultwaarden:

Standaard invoergegevens voor het berekenen van de geurbelasting. De invoergegevens zijn voor de ventilatie en stalomvang bepaald door VROM (SenterNovem, 2006b, P.9).

Depositie:

Neerslag van stikstofverbindingen uit de lucht die met zuurstof atomen geoxideerd worden tot het sterke zuur HNO_3 en aldus leiden tot verzuring (en vermesting).

Ecologie:

De wetenschap van de betrekkingen tussen organismen en hun milieu.

Ecologische hoofdstructuur (EHS):

Samenhangend netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen natuurgebieden.

Emissie:

Uitstoot van stoffen.

EU:

Europese Unie.

Extensieve veehouderij:

Een vaak grondgebonden agrarisch bedrijf voor het houden van (melk)rundvee, schapen of paarden zelfstandig of als neventak.

Fijnstof:

Fijn stof is een verzamelnaam voor uiteenlopende deeltjes die door de lucht zweven: roetdeeltjes, opstuivend zand, uitlaatgassen, zeezout, plantmateriaal en bijvoorbeeld huiddeeltjes van dieren. Zie ook PM_{10} .

GBKN:

Grootschalige Basiskaart Nederland.

Gebiedsgericht geurbeleid:

Nota over geurproblematiek rond veehouderijbedrijven met gebiedsgericht geurbeleid (maatwerk) en ondersteund met kaartmateriaal, welke de Gemeenteraad bij verordening vaststelt.

Geomorfologie:

Wetenschap die de natuurlijke vorm van het landschap bestudeert, zoals die ontstaan is door geologische processen en eventueel beïnvloed is door menselijk handelen.

Geurbelasting:

De waarde ter plaatse van de gevel van het gevoelige object, berekend met V-Stacks, uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht (ou_E/m^3) als 98-percentielwaarde (P_{98}).

Geuremissie:

De emissie vanuit een veehouderijbedrijf, uitgedrukt in Europese odour units per tijdseenheid (ou_E/s).

Geur gevoelige objecten:

Objecten als woningen, zoals ook nader gedefinieerd in de Wgv.

Geurimmissie:

De geurconcentratie (geurontvangst) ter plaatse van het gevoelige object, uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht (ou_E/m^3) als 98-percentielwaarde (P_{98}). (zie ook geurbelasting).

Geur knelpunten:

Situaties waarbij de geurcontouren van agrarische bedrijven rond een bouwblok over geur gevoelige objecten reiken als zijnde voorgrondwaarde, of een situatie waarbij verschillende agrarische bedrijven gezamenlijk een niet acceptabel hinderpercentage leveren als zijnde achtergrondwaarde. Voor de begrippen acceptabele geurhinder, voorgrondwaarden en achtergrondwaarden wordt verwezen naar bijlage 6 en 7 van de handreiking.

GIS:

Geografisch Informatie Systeem. Instrument om kaartmateriaal en data te koppelen, te bevragen/analyseren en te visualiseren.

Grondgebonden agrarisch bedrijf:

Een agrarisch bedrijf waarvan de productie geheel of in overwegende mate afhankelijk is van het voortbrengend vermogen van onbebouwde grond in de directe omgeving van het bedrijf.

Grondgebonden bedrijven zijn in ieder geval: akkerbouw-, fruitteelt- en vollegrondstuinbouwbedrijven en boomteeltbedrijven, waarvan de bomen rechtstreeks in de grond zijn geplant. Melkveebedrijven zijn doorgaans ook grondgebonden.

Niet-grondgebonden bedrijven zijn in ieder geval: intensieve veehouderijen, glastuinbouwbedrijven en gebouwgebonden teeltbedrijven en kwekerijen, zoals champignon-teeltbedrijven, witlofkwekerijen, nertsenkwekerijen, sommige viskwekerijen en wormkwekerijen.

Habitat:

Leefgebied van soorten planten en dieren.

Handreiking

Rapportage met uitleg en voorbeelden.

Intensieve veehouderijen:

Formeel is de definitie als volgt: Een intensieve veehouderij is een agrarisch bedrijf of dat deel van een agrarisch bedrijf waar ten minste 250 m² aan bedrijfsvloeroppervlak aanwezig is dat gebruikt wordt als veehouderij volgens de Wet milieubeheer, waar geen melkrundvee, schapen, paarden of dieren biologisch gehouden worden (conform artikel 2 van de Landbouwkwaliteitswet) en waar geen dieren gehouden worden uitsluitend of in hoofdzaak ten behoeve van natuurbeheer. Voor de definiëring van het begrip intensieve veehouderij wordt aangesloten op de milieuwetgeving. Ruwweg is intensieve veehouderij het houden van dieren in stallen (meest voorkomend: varkens, pluimvee, kalveren, stieren, nertsen). In Neder-Betuwe is de intensieve veehouderij met name gericht op varkenshouderij en pluimveehouderij.

IPPC:

Integrated Pollution Prevention and Control (Europese richtlijn 96/61/EG); Europese richtlijn ter voorkoming en bestrijding van de vervuilende emissies bij installaties (grote intensieve veehouderijbedrijven).

KAN

Het samenwerkingsverband van de gemeenten Arnhem, Beuningen, Duiven, Doesburg, Neder-Betuwe, Heumen, Millingen aan de Rijn, Montferland, Mook en Middelaar, Lingerwaard, Nijmegen, Overbetuwe, Renkum, Rheden, Rijnwaarden, Rozendaal, Ubbergen, Westervoort, Wijchen en Zevenaar. Zij brengen onder de naam Stadsregio Arnhem Nijmegen (KAN) gezamenlijk beleid uit. De stadsregio richt zich met name op verkeer en vervoer, economische ontwikkeling, wonen, ruimtelijke ontwikkeling en milieu. Doel van de samenwerking is het behouden en versterken van de kwaliteiten van het gebied van de stadsregio om daarmee bewoners en bedrijven te binden aan de regio.

Landschap:

De waarneembare ruimtelijke verschijningsvorm van het aardoppervlak, die wordt bepaald door de onderlinge samenhang en wederzijdse beïnvloeding van de factoren reliëf, bodem, water, klimaat, flora en fauna als mede de wisselwerking met de mens.

LNV:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

LTO:

Land en Tuinbouw Organisatie. De LTO Nederland is als samenwerkingsverband onderverdeeld in LTO Noord, ZLTO en LLTB, welke bijna 50.000 agrarische ondernemers vertegenwoordigen en zich sterk maken voor hun economische en maatschappelijke positie.

Manege:

Een bedrijf dat op eigen terrein binnen of buiten een gebouw gelegenheid geeft tot het (recreatief) beoefenen van de paardensport.

m.e.r.:

Milieueffectrapportage (de procedure).

MER:

Milieueffectrapport.

Monitoring:

Metingen waarmee de ontwikkelingen in het milieu worden gevolgd.

Nederlandse grootte-eenheid (nge):

Vaststellingsmethode van bedrijfsomvang en het bedrijfstype van agrarische bedrijven. De nge is een economische maatstaf, die elke 2 jaar wordt herzien. De normen worden berekend voor de rubrieken uit de Landbouwtelling die de bedrijfsomvang bepalen

Nevenactiviteiten:

Het ontplooiën van activiteiten op een agrarisch bouwblok die niet rechtstreeks de uitoefening van de agrarische bedrijfsvoering betreffen

Omgevingscategorie

De mate waarin een geurhindergevoelig object gevoelig is, is afhankelijk van de aard van het betreffende object en de aard van de omgeving waarin het betreffende object ligt. Verschillende omgevingscategorieën zijn gedefinieerd in de brochure "Veehouderij en Hinderwet".

Odour units (ou_E/m^3 ; P98)

Geurconcentratie als aantallen Europese odour units in een volume-eenheid lucht (ou_E/m^3), gemeten volgens de NEN-EN 13725:2003 "luchtbepaling van de geurconcentratie door dynamische olfactometrie". In dit rapport wordt voor de geurbelasting uitgegaan van het gebruikelijke 98-percentiel geurconcentratie. Dat betekent dat de - met een verspreidingsmodel - berekende geurconcentratie gedurende 98 procent van de tijdseenheid niet wordt overschreden.

PM10:

PM staat voor de particulate matter, de Engelse benaming voor fijn stof. Het getal 10 staat voor 10 micron. PM₁₀ bestaat uit deeltjes die kleiner zijn dan 10 micrometer (een duizendste millimeter).

Fijn stof bestaat uit primaire en secundaire deeltjes:

Primaire deeltjes (primaire fijn stof) ontstaan door wrijving, bijvoorbeeld het malen van stoffen in de industrie (bijvoorbeeld mengvoeder- of chemiebedrijven) of door de wind (die deeltjes langs gebouwen of rotsen schuurt) en bij de verbranding van fossiele brandstoffen als kolen, olie en gas.

Secundaire fijn stof ontstaat als moleculen van verzurende stoffen als stikstofoxiden (NO_x), zwaveldioxide (SO₂) en ammoniak (NH₃) zich verbinden tot zouten. Deze kunnen zich ook aan primaire deeltjes hechten.

Reconstructiezandgronden:

Samenhangende aanpak van de opeenstapeling van problemen in de concentratiegebieden door intensieve veehouderij, met brede doelstellingen op het gebied van onder meer milieu, water en economie.

Richtwaarden (streefwaarde):

Het kwaliteitsniveau dat wordt nagestreefd.

Streekplan

Integraal plan voor de ontwikkeling van een aantal gemeenten binnen een regio of een gehele provincie.

Uittreesnelheid:

Luchtsnelheid in meter per seconde waarmee de lucht het emissiepunt (bijvoorbeeld ventilator) van de stal verlaat.

V-stacks:

Verspreidingsmodel ontwikkeld door KEMA voor de berekening van geur bij veehouderijbedrijven.

VAB

Vrijkomende Agrarische Bedrijfsgebouwen.

Veehouderij:

Een agrarisch bedrijf dat geheel of in overwegende mate is gericht op het voortbrengen van producten door middel van het houden van dieren.

Verblijfsrecreatie:

Het verblijf voor recreatieve doeleinden buiten de eerste woning, waarbij ten minste één nacht wordt doorgebracht, met uitzondering van overnachtingen bij familie en kennissen.

Verbreidelandbouw:

Het ontplooiën van activiteiten op een agrarisch bouwblok, die ruimtelijk inpasbaar zijn en verbonden zijn aan de bestaande en te behouden agrarische bedrijfsvoering.

Verstening:

Ongewenste (verspreide) bebouwing in het landelijk gebied.

Verstoring:

Het verstoren van natuurwaarden bijvoorbeeld door recreatieve druk, betreding, licht- en geluidhinder.

Verzuring:

Het zuurder worden van water en bodem door depositie van ammoniak, stikstofoxiden en zwaveldioxide.

Voormalige agrarische bedrijfslocatie:

Een agrarisch of niet-agrarisch bouwblok waarop in het verleden een agrarisch bedrijf werd uitgeoefend, waarvan de bedrijfsgebouwen nog geheel of gedeeltelijk bestaan. Wanneer het bedrijf na 19 maart 2000 is getopt kent de Wgv de woning eenzelfde geurbescherming toe.

VROM:

Ministerie van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Wav:

Wet Ammoniak en Veehouderij.

Wgv:

Wet geurhinder en veehouderij.

Wro:

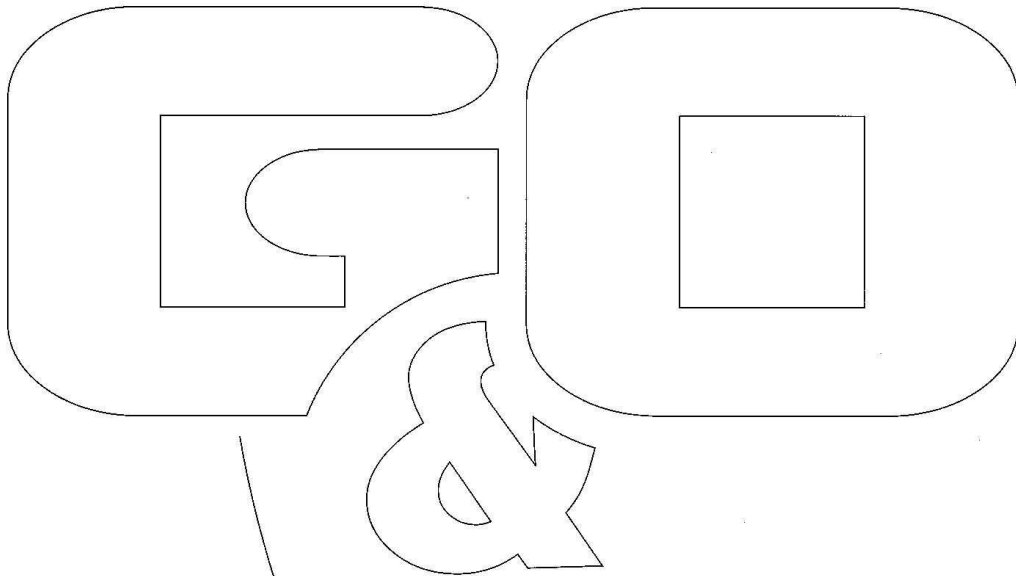
Wet op de ruimtelijke ordening.

Zorgboerderij:

(Voormalig) agrarisch bedrijf dat zorg aanbiedt, zoals kinderopvang of gehandicaptenzorg.

Bijlage 1

Concept geurverordening

Verordening geurhinder en veehouderij 2011

De raad van de gemeente Neder-Betuwe;

gelezen het voorstel van de burgemeester en wethouders d.d. ...,

gehoord hebbende de inspraakreacties in de raadscommissie d.d. ... en/of deze raadsvergadering;

overwegende,
dat

gelet op artikel 6 van de Wet geurhinder en veehouderij,

gelet op de door de raad bij besluit van ... vastgestelde gebiedsvisie als bedoeld in artikel 8 van de Wet geurhinder en veehouderij;

besluit:

vast te stellen de volgende verordening houdende regels met betrekking tot beslissingen inzake vergunningen krachtens de Wet milieubeheer voor veehouderijen, voor zover het betreft geurhinder vanwege tot die veehouderijen behorende dierverblijven:

Verordening geurhinder en veehouderij 2011.

Artikel 1: begripsbepaling

In deze verordening wordt verstaan onder:

bebouwdekom:

het gebied dat als zodanig is aangegeven op de bij deze verordening behorende en als zodanig ge-waarmerkte kaart;

geurbelasting:

de waarde ter plaatse van de gevel van het gevoelige object, berekend met V-Stacks, uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht;

geurgevoeligobject:

zoals bedoeld in artikel 1 van de Wet geurhinder en veehouderij;

melkrundvee:

zoals bedoeld in artikel 1 van het Besluit landbouw milieubeheer;

odour units (ou_E/m^3 ; P98):

Geurconcentratie als aantallen Europese odour units in een volume-eenheid lucht (ou_E/m^3), geme-ten volgens de NEN-EN 13725:2003 "Luchtbepaling van de geurconcentratie door dynamische olfac-tometrie". In deze verordening wordt voor de geurbelasting uitgegaan van het gebruikelijke 98-percentiel geurconcentratie. Dat betekent dat de - met een verspreidingsmodel - berekende geur-concentratie gedurende 98 procent van de tijdseenheid niet wordt overschreden.

overigedieren:

landbouwhuisdieren zoals ook omschreven in het Besluit landbouw milieubeheer, behoudens dieren die zijn om te rekenen naar odour units, melkrundvee en vrouwelijk jongvee.

veehouderij:

inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen catego-rie behoort en is bestemd voor het fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren;

wet:

de Wet geurhinder en veehouderij;

Artikel 2: aanwijzing gebieden

1. Als gebied als bedoeld in artikel 6 lid 1, van de Wet wordt aangewezen het volgende gebied: het gehele grondgebied van de gemeente Neder-Betuwe;
2. Als gebied als bedoeld in artikel 6 lid 3, van de Wet wordt aangewezen het volgende gebied: het gehele grondgebied van de gemeente Neder-Betuwe;
3. Het gebied als bedoeld in de leden 1 en 2 wordt aangegeven op de bij deze verordening behorende en als zodanig gewaarmerkte Gebiedsvisie 2011 en bijbehorende kaarten (Geurnormenkaart gebiedsvisie Neder-Betuwe en Huidige achtergrondbelasting Neder-Betuwe);
4. Voor de gebiedsindelingen zoals onderscheiden in de artikelen 3 en 4 van deze verordening wordt verwezen naar de in het derde lid genoemde Gebiedsvisie 2011.

Artikel 3: waarden voor de geurbelasting

In afwijking van artikel 3, lid 1 van de Wet bedraagt de maximale waarde voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object in het gebied als genoemd in artikel 2 lid 1 van deze verordening:

A	Bebouwde kom	2,0 odour units;
B	Casterhoven (uitbreiding Kesteren);	4,5 odour units;
C	Industrieterrein Casterhoven;	8,0 odour units;
D	Uitbreiding Opheusden;	4,5 odour units;
E	Uitbreiding Ochten;	4,5 odour units;
F	Industrieterrein De Heuning;	8,0 odour units;
G	Industrieterrein Medel	8,0 odour units;
H	Buitengebied	8,0 odour units.

Artikel 4: waarden voor de afstand

In afwijking van artikel 4, lid 1 van de Wet bedraagt de minimale afstand voor de geurbelasting van een veehouderij met melkrundvee (en jongvee) en/of overige dieren op een geurgevoelig object in het gebied als genoemd in artikel 2 lid 2 van deze verordening:

A	Bebouwde kom	100 meter;
B	Casterhoven (uitbreiding Kesteren);	100 meter;
C	Industrieterrein Casterhoven;	100 meter;
D	Uitbreiding Opheusden;	50 meter;
E	Uitbreiding Ochten;	100 meter;
F	Industrieterrein De Heuning;	50 meter;
G	Industrieterrein Medel	50 meter;
H	Buitengebied	50 meter.

Artikel 5: overgangsrecht

De "Geurverordening gemeente Neder-Betuwe" zoals vastgesteld door de raad in haar vergadering van 26 maart 2009 wordt ingetrokken als de "Verordening geurhinder en veehouderij, 2011" in werking treedt.

Artikel 6: citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als de “Verordening geurhinder en veehouderij, 2011”.

Artikel 7: in werking treding

Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking in het weekblad.

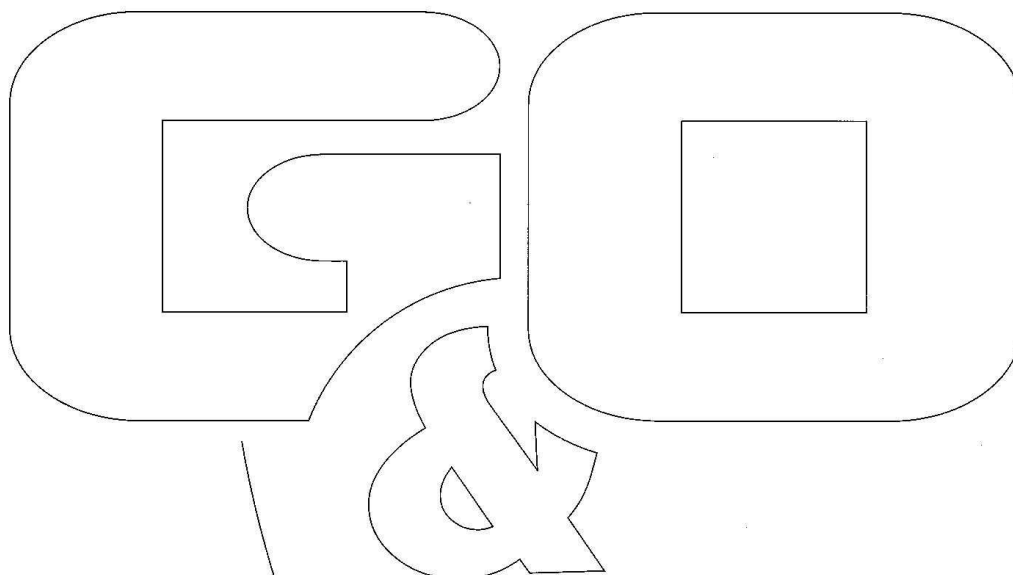
Aldus vastgesteld door de raad der
gemeente Neder-Betuwe in zijn openbare
vergadering van ...

de griffier,

de voorzitter

Bijlage 2

Huidige Geurbelasting en Geurnormenkaart

Bijlage 3

Tabellen inrichtingen gemeente Neder-Betuwe

